

Univerzita Palackého v Olomouci
Fakulta tělesné kultury

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Univerzita Palackého v Olomouci
Fakulta tělesné kultury

ŘEŠENÍ FINÁLNÍCH HERNÍCH SITUACÍ V ÚTOČNÉ FÁZI HRY V NEROVNOMĚRNÉ
POČETNOSTI HRÁČŮ NA MISTROVSTVÍ SVĚTA 2011 V LEDNÍM HOKEJI
Bakalářská práce

Autor: Roman Filip, Rekreologie
Olomouc 2014

Jméno a příjmení autora: Roman Filip

Název bakalářské práce: Řešení finálních herních situací v útočné fázi hry v nestejně početnosti hráčů v seniorském ledním hokeji

Pracoviště: Katedra rekreologie

Vedoucí bakalářské práce: Doc. PhDr. Dušan Tomajko, CSc.

Rok obhajoby: 2014

Abstrakt:

Závěrečná práce má analytický charakter se zaměřením na analýzu hry ledního hokeje. Konkrétně je zaměřena na analýzu finálních herních situací po dobu zápasů na Mistrovství světa v roce 2011 konaných na Slovensku. Předmětem analýzy bylo 16 hokejových mužstev. Hlavními metodami byla studia literárních pramenů o dané problematice, nepřímé pozorování, zpracování vypořizovaných údajů a jejich vyhodnocení se zaměřením na využitelnost herních kombinací a herních činností jednotlivců ve finálních herních situacích při nestejně početnosti hráčů. Klíčovým je analýza úspěšných řešení finálních herních situací, vyhodnocení zjištěných údajů, definování výsledků a doporučení resp. využitelnost výsledků v praxi v rámci zkvalitnění tréninkové přípravy, ale i při nácviku a zdokonalování herních činností jednotlivce a herních kombinací hráčů ledního hokeje.

Klíčová slova: Rozbor a analýza hry, herní situace a finální herní situace, herní kombinace, herní činnosti, úspěšnost řešení herních situací

Souhlasím s půjčováním bakalářské práce v rámci knihovních služeb.

Author's first name and surname: Roman Filip

Title of the thesis: Addressing the final game situations in the game in the offensive phase of Unequalbumbers of players in the senior ice hockey.

Department: Recreationology

Supervisor: Doc. PhDr. Dušan Tomajko, CSc.

The year of presentation: 2014

Abstract:

The thesis has analytical character with focus to analyse the game of ice-hockey. Specifically it is focused to analyse final game situations of all 16 ice-hockey teams during World championship 2011 in Slovakia. Main methods used include study of literary sources, indirect observation and their appraisal resulting in application of game actions and activities of players at final game situations during the team's powerplay. Analysis of successful execution of final game situations and evaluation of observations is the key to success, as well as definition of results and proposals and their application in praxis to improve training process.

As a result, the player's and team's execution of game situations should be brought to higher level.

Keywords: Analysis of game, game situations, final game situation, game combinations, gaming activities, success of solution in final game situations

I agree the thesis paper to be lent within the library service.

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci zpracoval samostatně s odbornou pomocí Doc. PhDr. Dušana Tomajka, CSc., uvedl všechny použité literární a odborné zdroje a řídil se zásadami vědecké etiky.

V Olomouci dne 10. 4. 2014

.....

Děkuji vedoucímu práce panu Doc. PhDr. Dušanovi Tomajkovi, CSc., za pomoc, cenné rady a připomínky při psaní a sestavování této závěrečné písemné práce.

OBSAH

1 ÚVOD	10
2 SYNTÉZA POZNATKŮ.....	11
2.1 Rozbor hry v ledním hokeji.....	11
2.1.1 Fáze hry	13
2.1.2 Úseky hry	13
2.1.3 Herní situace	14
2.1.4 Herní činnosti.....	22
2.1.5 Systematika ledního hokeje.....	33
3 CÍL, VÝZKUMNÉ OTÁZKY A ÚKOLY PRÁCE	34
3.1 Cíl práce.....	34
3.2 Výzkumné otázky	34
3.3 Úkoly práce	35
4 METODIKA PRÁCE A METODY ZKOUMÁNÍ.....	36
4.1 Stanovení výzkumné situace	36
4.2 Charakteristika souboru	36
4.3 Způsob získávání údajů	37
4.4 Metody zpracování a vyhodnocování získaných údajů	38
4.5 Statistické metody	39
5 VÝSLEDKY PRÁCE	40
5.1 Vyhodnocení Hsi v nestejně početnosti hráčů z hlediska početnosti využití HK a HČJ jednotlivých mužstev	40
5.1.1 Rakousko (AUT):.....	40
5.1.2 Kanada (CAN)	41
5.1.3 Bělorusko (BLR)	43
5.1.4 Česká republika (CZE)	45

5.1.5 Dánsko (DEN)	46
5.1.6 Finsko (FIN).....	48
5.1.7 Francie (FRA).....	50
5.1.8 Německo (GER).....	52
5.1.9 Lotyšsko (LAT)	53
5.1.10 Norsko (NOR).....	54
5.1.11 Rusko (RUS)	56
5.1.12 Slovensko (SVK)	58
5.1.13 Švédsko (SWE)	59
5.1.14 Slovinsko (SLO).....	61
5.1.15 Švýcarsko (SUI).....	62
5.1.16 Spojené státy americké (USA).....	63
5.2 Komplexní vyhodnocení řešení finálních Hsi z hlediska početnosti	65
5.3 Vyhodnocení herních činností jednotlivce (HČJ).....	66
5.4 Vyhodnocení finálních Hsi v nestejně početnosti hráčů z hlediska procentuální úspěšnosti HK a HČJ	67
5.5 Matematicko-statistické vyjádření výsledků	69
6 ZÁVĚRY	71
7 SOUHRN	73
8 SUMMARY	74
9 REFERENČNÍ SEZNAM	75
10 SEZNAM OBRÁZKŮ	77
11 SEZNAM TABULEK	78
12 SEZNAM GRAFŮ	79
13 SEZNAM ZKRATEK	81
14 PŘÍLOHY	82

1 ÚVOD

21. století charakterizuje obrovská exploze poznání v každé lidské činnosti i posun hranic lidských možností. Tak je tomu i ve sportu, kde v duchu hesla olympionismu "rychlejší, silnější, vytrvalejší", umožňuje směřování lidstva v oblasti sportů, a zároveň umocňuje směřování i rozvoj sportovců. Vysoce atraktivním a sledovaným sportem na celém světě i v České republice je velmi náročná kolektivní sportovní hra - lední hokej.

Celosvětovou organizovanou platformou ledního hokeje, mimo Olympijské hry, které se konají každé čtyři roky, jsou každoroční Mistrovství světa v ledním hokeji, které se konají vždy v jiné zemi na základě rozhodnutí IIHF.

Mistrovství světa se zúčastňují téměř všechna hokejová mužstva světa, která splňují podmínky pro účast. Pravidla ledního hokeje jsou stejná na celém světě, avšak samotný hokej je vysoce dynamická, rychlá a vysoce variabilní hra a její úspěch, tedy výhra, závisí na různých situacích a jejich řešení. Wayne Gretzky, jeden z mistrů ledního hokeje, řekl: „100% střel, které nevystřelím, neskončí v brance!“ Střela na branku je herní činnost jednotlivce a je jedním z prostředků řešení herních situací.

Tato práce je zaměřená na analýzu řešení finálních herních situací, konkrétně v útočné fázi hry a v nerovnoměrné početnosti hráčů.

Úspěšné řešení herních situací v útočné fázi hry je předpokladem pro získání převahy nad soupeřem a v specifické situaci klade základy úspěšné hry. Schopnost hráčů řešit situace účelně je herním mistrovstvím a často rozhoduje o výsledku zápasu (Tóth, Peráček, 2006).

Cílem práce je přispět k rozšíření poznatků v oblasti řešení finálních herních situací v útočné fázi hry v nerovnoměrném počtu hráčů na MS 2011 v ledním hokeji.

Metodika bakalářské práce se opírá kromě studia relevantních odborných materiálů i o nepřímé pozorování, zaznamenávání, zjištění a jejich vyhodnocování.

Práce vycházela z předpokladů tří základních hypotéz o využívání herních kombinací, herních činností jednotlivce a úspěšnosti jejich provádění při řešení finálních herních situací v nerovnoměrné početnosti hráčů.

Analýza a výsledky zjištění bakalářské práce budou využity pro další doporučení pro teorii a do tréninkové praxe v souvislosti s nácvikem a zdokonalováním herních činností jednotlivce a herních kombinací.

2 SYNTÉZA POZNATKŮ

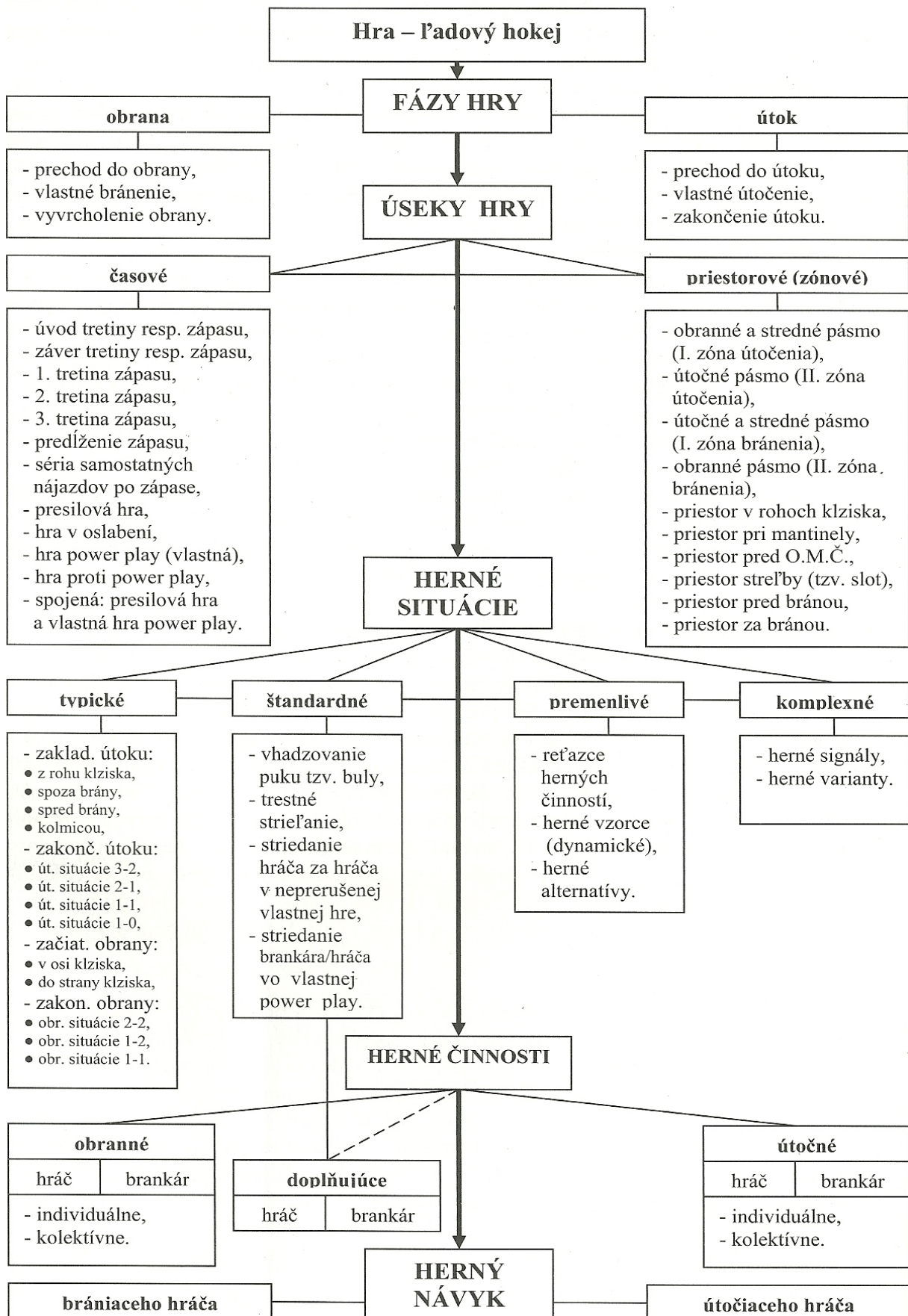
Hlavním cílem bakalářské práce je přispět k rozšíření poznatků v oblasti řešení finálních herních situací v útočné fázi hry v nerovnoměrném počtu hráčů v ledním hokeji na Mistrovství světa v roce 2011 (MS 2011). Pro pochopení této problematiky je nutné v úvodu teoretického rozboru přiblížit a rozebrat hru ledního hokeje jako takovou.

2.1 Rozbor hry v ledním hokeji

Objektivní analýza hry při současném trendu ledního hokeje je neodmyslitelnou součástí práce hlavního trenéra. Podle Peráčka (2004) je analýza hry jedinou objektivní metodou poznávání zákonitostí, podle kterých hra probíhá, poznávání podstaty hry, struktury obsahu hry a jevů, které se v průběhu děje odehrávají, jako i společné znaky děje hry.

Podmínkou pro kvalitní rozbor a analýzu hry jsou poznání a vědomosti samotného trenéra o jednotlivých částech a děleních sportovní hry. Nestor vědeckého rozboru v ledním hokeji je L. Horský (1970), který rovněž tvrdí, že jen díky důkladnému poznání hry a jejímu rozboru se dají v ledním hokeji lépe pochopit její zákonitosti a souvislosti, které mají podmiňující charakter směrem ke zdokonalování, ale i k vývoji sportovní hry. Podle Tótha (2010) by se každý hokejový trenér měl zajímat o objektivní analýzu hry. V současném hokeji je to neodmyslitelná práce hlavního trenéra, který díky rozboru hry společně s asistenty pracuje s družstvem na identifikaci a analýze herních zákonitostí a souvislostí. Přitom sám trenér musí důkladně poznat jednotlivé části hry a její dělení. Taktéž jiní autoři, jako například Starší a kol. (1984), uvádí, že jeden ze základních znaků vývoje obsahu hry je výskyt nových herních činností a jejich konkrétní uplatnění ve hře. Nové herní činnosti, nové způsoby boje, nové taktické varianty jsou odrazem kvality hry. Rozbor hry, její fáze, úseky situací, činnost v ledním hokeji přehledně zobrazuje následující.

Obr. 1. Rozbor hry v ledním hokeji (Tóth et al., 2010).

2.1.1 Fáze hry

Hokej je dynamický sport, vymezený pravidly, které hru dělí na tři části: první, druhou a třetí třetinu (1., 2. a 3. třetinu). Cílem družstva je vítězství, přičemž kontroluje pohyb kotouče a vyvíjí snahu dopravit jej do soupeřovy sítě a současně zabraňuje soupeři skórovat, aby nedostal gól. Dynamika hry ledního hokeje je přímo ovlivněná frekvencí útoků a obrany hrajících mužstev, tj. střídavým držením kotouče jedním a druhým mužstvem. Po dobu zápasu družstvo brání nebo útočí v závislosti na držení kotouče. Tyto situace se podle Tótha (2010) střídají až dvěstěkrát za jeden zápas.

Části hokejové hry více autorů rozděluje na útočnou a obrannou fázi (Peráček, 2004, Tóth 2010), které probíhají současně. Podle Horského (1970) útokem a obranou rozumíme poměrně přesné vymezení částí hry. Útočná fáze hry začíná v okamžiku, když mužstvo získá kotouč a trvá do chvíle, dokud mužstvo definitivně neztratí kotouč z kontroly. Obranná fáze hry začíná v okamžiku, kdy končí útok soupeře. Tedy ve chvíli, kdy mužstvo definitivně, i krátkodobě, ztratí kotouč z kontroly a trvá celý čas boje o kotouč až do momentu, dokud ho definitivně nezíská zpět.

Podle Peráčka (2004) začíná útočná fáze získáním kotouče. Kotouč může družstvo získat i v blízkosti vlastní brány, tedy v obranné zóně. Obranná fáze je charakterizována získáním kotouče zpět, narušením činnosti soupeře, přerušováním hry, anebo zabráněním soupeři vykonat úspěšnou koncovou (finální) činnost.

2.1.2 Úseky hry

Útočnou a obrannou fázi můžeme dělit dál na vymezené části hry, podle mnohých autorů uváděné jako úseky hry.

Peráček et al. (2004) charakterizuje úseky hry jako časově a prostorově vymezenou část hry. Taktéž Tóth (2010) charakterizuje úsek hry jako časově a prostorově vymezenou část hry (strategicky), ve které se řeší dílčí taktické úlohy. Dílčí úlohy se samozřejmě liší (Peráček et al. 2004) délkou časového úseku, charakterem hry a frekvencí přerušení. Podle Tótha (2010) se řeší taktické úlohy v rámci útočné fáze hry: zakládání útoku, přechod přes střední pásmo do útočného pásma a zakončení útoku. Při obranné fázi jsou taktické úlohy bránění v útočném pásmu, ve středním a v obranném pásmu.

Časová délka úseku hry je různá. Záleží na charakteru hry, frekvenci přerušování hry a rychlosti dopravení kotouče do sítě. Ve hře může úsek trvat i několik minut. Charakter hry, ve vztahu k pravidlům a velikosti hrací plochy, umožňuje větší, anebo menší časové trvání úseku

hry. Ve hře je možné hru přerušovat i úmyslně, možností přerušit hru je více. V některých případech družstvo ztratí kotouč hned, v jiných má kotouč pod kontrolou delší dobu. Hra může být přerušena v různém prostoru hřiště, ale není možné přesně určit, ve kterém prostoru bude úsek hry probíhat. Závisí to na více faktorech: a) od prostoru, ve kterém úsek začínal (kde byla hra přerušena), b) od délky trvání úseku a c) od toho, jestli v průběhu úseku kotouč změnil majitele (Peráček et al., 2004).

Za standardní úsek hry označujeme vhadování kotouče (bully), protože tento je vymezený pravidly - přesně jsou určena místa vhadování kotouče, způsob rozestavení hráčů a jejich činnost (Starší a kol., 1984).

2.1.3 Herní situace

Součástí a obsahem úseků hry jsou herní situace. Podle Tótha (2004) je pro tento název „pod částí“ samotné hry možná zkratka: Hsi. Ve sportovních hrách se vyskytuje termín situace v různých formách. Kromě herní situace můžeme uvést zápasovou situaci, situace v početním oslabení nebo v početní převaze, anebo v početní rovnováze. Z praxe poznáme i výhodnou či nevýhodnou herní situaci. Z těchto termínů se poté odvodily další pojmy ve hře jako standardní herní situace, rozhodující situace, kritická situace, znaky situace, trénink situací apod.

Autoři Pavliš a Perič (2003) velmi často označují jakýkoliv úsek sportovního boje termínem „konfliktní situace“, která se řeší využitím specifických vědomostí, zručností a pohybových schopností hráčů. Tvrdí, podobně jako Dovalil et al. (2002), že „konfliktní situace“ je každá situace v zápase, ve které se potkávají určité zájmy obou soupeřů. Kačáni (1997) herní situaci chápe jako dialektickou jednotu všech interakcí v konkrétních herních podmínkách, jako řešení aktuálních vnitřních a vnějších rozporů hry.

Herní situace tvoří ohraničený celek hry, mají svoje neopakovatelné, ale i standardní a typické znaky. Většina herních situací je otevřená vzhledem na výsledek řešení, proto opakující se možnost dílčího úspěchu v herní situaci je pramenem aktivity hráče a napětí u všech zainteresovaných osob (Kačáni, 1997).

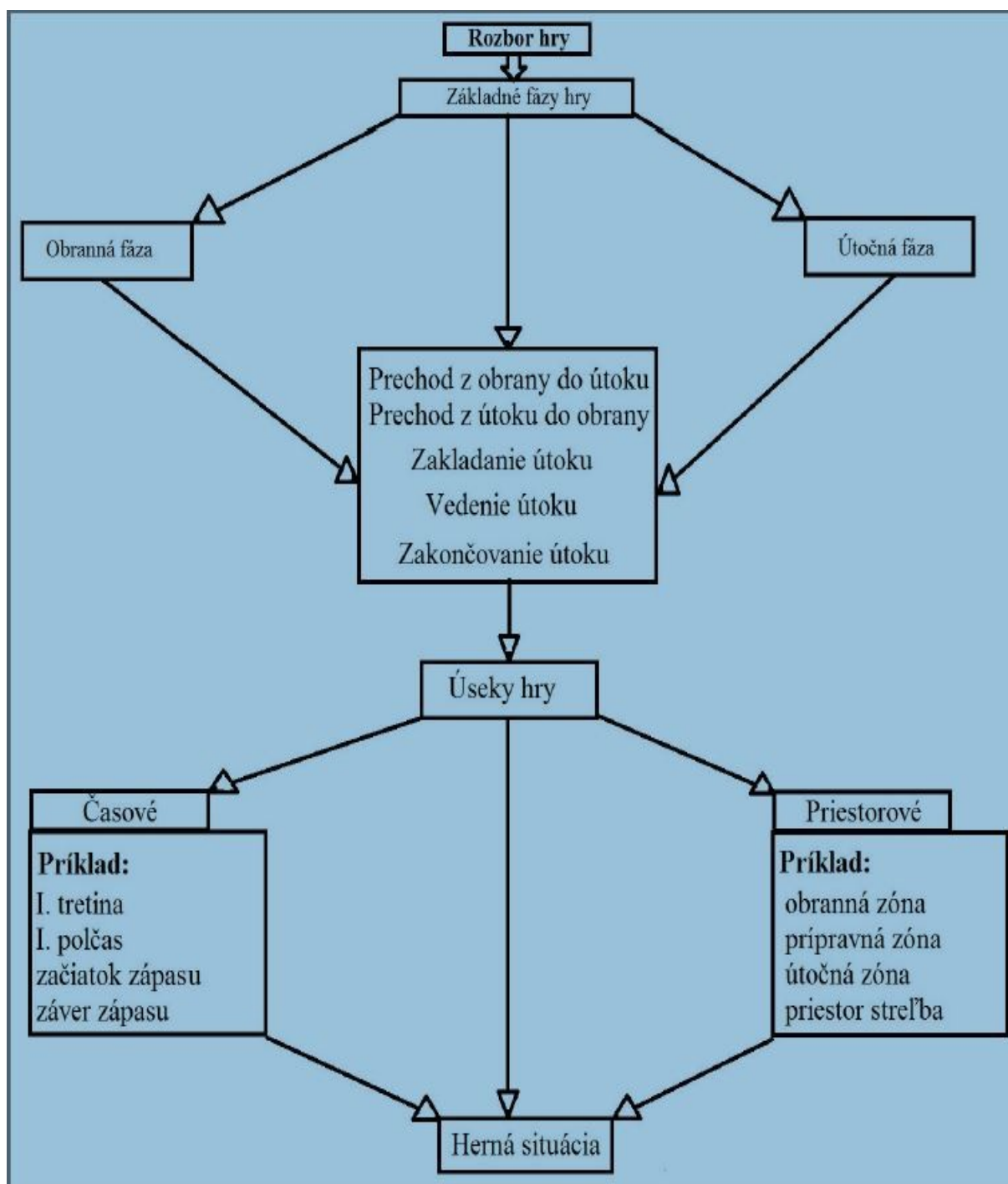
Ve hře se vyskytuje obrovské množství herních situací. Od nejjednodušších, u kterých je řešení relativně jednoznačné, až po ty nejkomplicovanější, u kterých je řešení složité, náročné, variabilní, vyžadující dlouholeté praktické zkušenosti a vysokou úroveň výkonnosti hráčů. Průběh některých je možné předpokládat, ale vývoj hry přináší právě neznámé a dosud

nepředvídatelné herní situace. Herní situace tedy představují okamžitý stav ve hře (Peráček et al., 2004).

Herní situace je určená prostorem, číselnou strukturou a rozestavením hráčů, dále způsobem spolupráce a koordinovaným pohybem. Jedná se o situační herní okamžik, ve kterém družstvo řeší požadavky a herní úlohy - reaguje na soupeře (Bukač & Dovalil, 1990). S podobným tvrzením jsme se potkali u Horského (1977).

Starší a kol. (1984) stejně uvádí, že obsahem hry jsou herní situace. Pod herní situací rozumíme okamžitý stav ve hře, při kterém v určitém čase a prostoru zodpovídá hráč, vzhledem k bráně a postavení kotouče, za jejich vzájemný souhlasný vztah (hráč - spoluhráč) nebo nesouhlasný vztah (hráč - protihráč). Na vytváření herních situací se zúčastňuje několik činitelů, např. omezený prostor hřiště, počet hráčů, rozestavení hráčů, úsilí hráčů splnit hlavní úlohu v rámci základní fáze hry. Pro praxi je důležité stanovit, které herní situace v ledním hokeji jsou z hlediska početnosti výskytu a významu nejdůležitější. Znalost těchto situací pomůže značně každému trenérovi ve vlastní tréninkové práci tím, že umožní realizovat důležitou metodickou zásadu - přibližovat trénink podmínkám hry.

Obr. 2. Struktura obsahu hry podle Peráčka et al. (2004).

2.1.3.1 Význam herných situácií a jejich využití v rámci analýzy hry

Z výše uvedeného vyplýva, že herní situace, které vznikají v jednotlivých úsecích a fázích ve sportovních hrách jsou velmi různorodé a rozmanité a jejich variabilita řešení je široká. Proto je analýza herních situací obzvláště důležitá pro dosažení jednotlivých cílů hry, ale i z důvodu přepracování analýzy hry.

Tóth (Tóth, 2010) uvádí, že v rámci rozboru Hsi se trenéři postupně umí přepracovat k analýze hry směrem k nadřazeným částem, tedy k úsekům a fázím hry, respektive k podřazeným, ale neméně důležitým částem, jako jsou herní činnosti jednotlivce (HČJ), herní činnosti menší či větší skupiny hráčů - herní kombinace (HK), herní činnosti celých formací a družstva - herní systémy (HS).

Taktéž (Peráček et al., 2004) tvrdí, že objektivní rozbor a analýza hry je základním předpokladem didaktiky sportovních her a navíc je jedinou objektivní metodou poznávání zákonitostí, podle kterých hra probíhá, poznávání podstaty hry, struktury obsahu hry a jevů, které po dobu jejího trvání probíhají, a taktéž společných znaků hry. Rozbor hry podle Peráčka (2004) znázorňuje Obr. č. 2.

S výše uvedenými autory souhlasí i (Horský, 1970). Uvádí: „Když chceme důkladně poznat hru a její zákonitosti, musíme především vycházet ze studie samotné hry, ze studie vztahů mezi hráči a prostředím. Cesta k poznání je analýza hry“.

Herní situace se ve hře prolínají a přechází jedna do druhé. Každá herní situace představuje pro hráče úlohu, která se snaží řešit výběrem adekvátních herních činností, to znamená několik možných individuálních anebo kolektivních způsobů řešení.

2.1.3.2 KLASIFIKACE HERNÍCH SITUACÍ

V ledním hokeji se vyskytuje množství herních situací a každá z nich má nekonečně mnoho řešení. Způsob a variabilita řešení se vyskytuje od nejjednodušších a relativně jednoznačných až po složité a nejsložitější, při kterých je řešení náročné, velmi variabilní a vyžaduje dlouho trvající praktické zkušenosti, jako i vysokou úroveň výkonnosti hráčů.

Mezi faktory, které jsou podstatné při ovlivňování řešení herní situace, patří:

- psychologický a fyziologický stav hráče,
- interpersonální a interakční herní vztahy,
- herní úloha,
- herní činnost spoluhráče,
- rozporná činnost protihráče.

Hráči se v herních situacích v průběhu hry snaží plnit jednotlivé dílčí herní úlohy, u kterých úspěšná realizace podmiňuje jejich dosažení, respektive splnění finální úlohy, jednotlivých fází hry, ať obranné či útočné.

Barth (1994) uvádí hlediska na určení herní situace, a to:

- ❖ Vytýčení cíle zaměřeného na zvládnutí konkrétních požadavků prostřednictvím jedné anebo více činností a očekávaný výsledek činností. Na základě dominujících cílů alternativ rozeznáváme např. v házené útočné herní situace, anebo obranné herní situace.
- ❖ Vztah jednotlivých činností navzájem, případně k okolí, za respektování svých individuálních předpokladů, z čehož se poté odvozují možnosti chování hráčů a obtížnost plnění cíle. Na základě vzájemných vztahů sportovců můžeme rozeznávat v házené např. herní situace v početním oslabení, herní situace v početní převaze a herní situace v početní rovnováze.
- ❖ Subjektivní znaky hodnocení situace, které jsou ovlivněné individuálními zkušenostmi hráčů a trenérů, dále předešlými informacemi o podmínkách chování a motivací. Na základě subjektivní významnosti se v házenkářském zápase vyskytují rizikové herní situace, jednoduché herní situace.
- ❖ Procesní charakter situace. Každá situace obsahuje svoje kritické fáze nebo příznivé momenty řešení. K tomu je potřebné rozeznat začáteční podmínky, cílové podmínky a regulaci podmínek.

Podle početnosti hráčů rozeznáváme rovnovážné a nerovnovážné herní situace. Pojmy rovnovážné a nerovnovážné herní situace se vyskytují v terminologii ledního hokeje v různých publikacích. Z dosavadní praxe pochází pojmy podle Bukače & Dovalila (1990) „Rovnovážná herní situace (1-1, 2-2, 3-3), nerovnovážné herní situace přesilové (1-0, 2-0, 2-1, 3-2, 5-3) a herní situace v oslabení (1-2, 2-3, 3-5).“

Dále podle Kostky, Bukače a Šafaříka (1986) „Rozvíjení útoku a zakončování útoku je závislé na herních situacích:

- početní převaha útočníků (3-2, 3-1, 2-1),
- při rovnovážných situacích (1-1, 2-2, 3-3),
- při převaze bránících (1-2, 2-3, 3-5).

Podle Pavliše & Periče (2000) se používá počet hráčů na hřišti v:

- situaci rovnovážné (5-5, 4-4)
- situaci přesilové, resp. útočné (5-4, 5-3)
- situaci oslabené, resp. obranné (4-5, 3-5)

Podle Chamberse (1990) se v rámci herních situací nejčastěji používají výrazy Full strenght (rovnovážná situace), Game situation (herní situace, Offensive game situation (útočná herní situace), Deffensive game situation (obránná herní situace).

V Dosavadní terminologii ledního hokeje se termínem rovnovážné a nerovnovážné herní situace věnovali převážně čeští autoři. Podle Dovalila (1990) a Lišky (2000) se na určení herních situací podle početnosti hráčů používají termíny jako:

- rovnovážné herní situace, rovnovážné stavy hráčů (např. 1:1, 2:2, 3:3, 4:4, 5:5),
- nerovnovážné herní situace, nerovnovážné stavy hráčů (např. v početním přečíslení: 2:1, 3:1, 3:2, 4:3, 5:2, 5:3, 5:4, 6:5, 6:4, anebo v početním oslabení: 1:2, 1:3, 2:3, 3:4, 2:5, 3:5, 4:5, 4:6, 5:6).

Tóth (2010) doporučuje pojem rovnovážný užívat v odborné terminologii ledního hokeje. A to vzhledem k tomu, že tento pojem spíše vystihuje podstatu jevu v rámci rozvoje rovnováhy jako jedné z koordinačních schopností.

Podle počtu hráčů zúčastňujících se řešení herní situace je dělíme do dvou základních skupin (Tóth, 2010):

1. při početní rovnováze: 1:1, 2:2, 3:3, 4:4, 5:5

Počet bránících a útočících hráčů je totožný. Charakter herní situace určuje počet hráčů zapojených do jejího řešení.

2. při početní nerovnováze:

a) s převahou útočících hráčů: 1:0, 2:1, 3:2, 4:3, 5:4 atd.

Řešení herní situace útočné fáze hry je založené na převaze útočících hráčů.

b) s převahou bránících hráčů: 1:2, 2:3, 3:4, 4:5 atd.

Řešení herní situace obranné fáze hry je založené na převaze bránících hráčů.

Podle Zaťkové (1997) je při proměnlivých herních situacích nesprávné uvažovat o definování herní situace s „převahou obránců“ např. 1:2, 1:3, 2:3 atd., jelikož se v obranné fázi hry podílí na řešené herních situacích i tzv. ne-obránci, tedy bránící útočníci, podobně, jako uvádí Tóth (2010) - bránící hráči. Analogicky to stejné platí i o proměnlivých herních situacích s převahou útočníků např. 2:1, 3:2, 5:3, kde se v herních situacích při realizaci projevují i tzv. ne-útočníci, tedy útočící obránci, zjednodušeně útočící hráči.

2.1.3.3 Druhy herních situací

Charakteristiku a rozdělení herních situací (Hsi) z hlediska procesního uvádí Slovník (1989):

Standardní herní situace charakterizuje jako takové situace, které se ve hře vyskytují velmi často, jsou relativně nenáročné, přičemž jsou limitované zpravidla těmi stejnými faktory. Jejich řešení není náročné.

Proměnlivé herní situace jsou charakterizované variabilitou podmínek, přičemž úroveň faktorů je rozdílná. Jejich řešení je částečně omezené, ale dochází už k výběru řešení pomocí různých herních činností. Alternativa řešení je určována činností soupeře.

Komplexní herní situace popisuje jako složitější, protože je limituje velký počet faktorů. Jejich řešení určuje nejen reakce soupeřů, ale i činnost vlastních spoluhráčů. Vyskytuje se v nich několik variabilních řešení. Každé řešení vzniklé herní situace může být takticky správné, avšak nemusí být vždy nejúčinnější. Úspěšnost a účinnost řešení závisí na taktické vyspělosti hráčů a v nemalé míře na momentální hráčské výkonnosti.

Podle dalších domácích autorů v kolektivních sportovních hrách rozeznáváme následující herní situace:

1. Typické herní situace (Kačáni, 1997), které se dále dělí podle:

- a) realizace typické herní činnosti hráčů
- b) typické početnosti hráčů
- c) typického taktického řešení herní situace

Podle Peráčka (2003) mají typické herní situace tendenci se ve hře opakovat, anebo se vyskytovat vícekrát. Typické herní situace vytváří prostor pro více alternativních řešení pomocí různých herních činností k dosažení dílčí úlohy. Alternativa řešení je určována činností soupeře.

Na vytváření herních situací se podílí několik činitelů, např. omezený prostor hřiště, počet hráčů, rozestavení hráčů, úsilí hráčů splnit hlavní úlohu v rámci základní fáze hry. Mnoho situací ve hře se opakuje, i když ne v totožné podobě. Jejich podobnost a typickost je v tom, že se opakuje výskyt jednoho ze dvou hlavních primárních činitelů určujících

charakter, anebo typ herní situace. Takové herní situace nazývá (Horský, 1970) typické herní situace.

2. Standardní herní situace (Zaťková, 1997) se dělí podle:

- a) místní hrací plochy
- b) přestupku hráče (např. trestné střelení)
- c) pravidel hry (např. vhazování)

Jsou limitované faktory hry a řešení je zpravidla stejné, dané pravidly hry (Zaťková, 1997). Standardní herní situace vznikají po každém přerušení hry. Jsou neodmyslitelnou součástí hry, dokonce jejich správné řešení může v malé míře ovlivňovat setkání a jeho výsledek (vhazování kotouče, proměnění trestného střelení apod.).

Standardní herní situace mají tyto společné znaky: určené místo na hřišti, určené podle přestupku, určené podle pravidel.

3. Proměnlivé herní situace (Zaťková, 1997) se dělí podle:

- a) různorodosti herních podmínek, herních situací
- b) neopakovatelností herních situací
- c) alternativního konání hráče/ů v herní situaci

Proměnlivé herní situace jsou určené různorodostí herních podmínek, rozdílnými faktory ve hře. Jsou podmíněné alternativním řešením ve hře. Charakterizuje je variabilita herních podmínek po dobu jejího vývoje (Zaťková, 1997).

4. Komplexní herní situace (Peráček, 2003) se dělí podle:

- a) komplexních reakcí soupeřových hráčů v herní situaci
- b) komplexní herní činnosti i vlastních hráčů v herní situaci

(Peráček et al., 2004) komplexní herní situace označuje jako jedinečné herní situace a charakterizuje je jako všechny ostatní herní situace, které jsou nejsložitější. Limituje je největší počet faktorů. Jejich řešení určuje nejen reakce soupeře, ale i činnost vlastních spoluhráčů. Účinnost řešení závisí na taktické vyspělosti hráčů a úspěšnosti herních situací závisí na momentální hráčské výkonnosti.

Podle Korčeka a Luknára (1987) volné herní situace vyžadují tvořivou, anebo improvizaci odpověď na hru soupeře.

2.1.4 Herní činnosti

V hierarchii hry po fázích hry, úsecích hry a herních situacích následují herní činnosti, které hráči používají na řešení herních situací. Analýza obsahu hry ukazuje, že na řešení herních situací používají hráči herní činnosti (Peráček et. al., 2004). Herní činnosti jsou součástí každé hry a jsou konáním hráče v obranné či útočné fázi hry. Bukač & Dovalil (1990) chápou herní činnosti jako motorické schopnosti v individuálních a kolektivních herních činnostech. Herní činnosti představují komplex pohybových, nervových, metabolických a psychických struktur.

Trenéři často provádějí rozbor herních činností a herních situací, jsou důležitou součástí konstruktivních analýz hry před samotným setkáním anebo po něm. Trenéři analyzují herní činnosti v rámci řešení jednotlivých herních situací. Prostřednictvím nich poté hodnotí jejich kvalitativní a kvantitativní stránku. Dělení a možnosti posouzení herních činností v ledním hokeji podle Tótha (2010):

- Podle hráčských postů:
 - herní činnosti brankáře,
 - herní činnosti hráče v poli (obránce nebo útočníka).

- Podle počtu zúčastněných hráčů:
 - herní činnosti jednotlivce,
 - herní činnosti menších skupin hráčů - na herní kombinace,
 - herní činnosti větších skupin hráčů - (formace, celé mužstvo) - na herní systémy družstva.

- Podle fází hry:
 - obranné herní činnosti,
 - útočné herní činnosti,
 - doplňující herní činnosti v rámci standardních herních situací (mimo fáze hry v obraně a v útoku podle Horského (1970)).

- Podle úseků hry:
 - časové - na herní činnosti v úvodu a na konci třetin či zápasu, v 1. třetině, ve 2. třetině, ve 3. třetině, v rámci her: v oslabení a přesilové hře, v power-play, v prodloužení zápasu,
 - prostorové - na herní činnosti v útočném, ve středním, v obranném pásmu, u mantinelů, před bránou, ve střeleckém lichoběžníku, před obrannou modrou čarou, v tzv. hluchém prostoru, atd.

Podobně jako v herních situacích herní činnosti můžeme posuzovat i z pohledu počtu zúčastněných hráčů v herních situacích.

- herní činnosti v herních situacích při stejné početnosti hráčů,
- herní činnosti v herních situacích při nesterajné početnosti hráčů.

Herní činnosti můžeme posuzovat také z pohledu samotných způsobů hry na

- herní činnosti ve vlastní hře,
 - herní činnosti v přesilové hře,
 - herní činnosti ve hře v oslabení,
 - herní činnosti ve hře v rámci power-play,
- jako i z pohledu didaktických fází na herní činnosti v rámci nácviku - první didaktická fáze a v rámci zdokonalování - druhá didaktická fáze.

2.1.4.1 Herní činnosti jednotlivce

Jedním z nejdůležitějších herních prvků hráčů v ledním hokeji je správná analýza a reakce na účelné řešení vzniklé herní situace prostřednictvím vybrané herní činnosti. Herní činnost jednotlivce má technickou, taktickou a pohybovou stránku.

Technická stránka herní činnosti - racionální způsob uskutečnění herní činnosti jednotlivce, vnější pohybový projev hráče vykonaný v závislosti na podmínkách herní situace - hodnotí se struktura pohybu.

Taktická stránka - psychické a myšlenkové procesy, které jsou zacílené na pochopení herní situace. Výsledkem je výběr nejučinnějších způsobů řešení, přičemž se hodnotí výběr činnosti (Starší a kol., 1984). Tyto stránky herní činnosti jednotlivce jsou neoddělitelně spojené a podmiňují úroveň hry každého hráče (Andrejkovič, 2007).

Pohybová stránka - komplex pohybové činnosti použité promyšleným způsobem, kterým hráč řeší herní situaci ve hře (Starší a kol., 1984).

Herní činnost jednotlivce je taková činnost, kterou hráč používá při řešení herní situace sám, a to jak v útočné, tak i v obranné fázi hry (Peráček et al., 2004). Podle Výboha a kol. (2005) jsou herní činnosti jednotlivce charakterizované individuální technickou a taktickou realizací jednotlivých útočných a obranných činností v jednotlivých fázích hry vyplývajících z řešení herních situací. Při herních činnostech jednotlivce rozeznáváme technickou a taktickou kvalitu herních činností (Tóth, 2010).

Pod technickou kvalitou herní činnosti jednotlivce rozumíme způsob vykonání činnosti v závislosti na řešení herní situace. Znamená to, že hodnotíme pohybovou strukturu, která respektuje ekonomičnost pohybu s ohledem na zákony biomechaniky.

Taktická kvalita herní činnosti jednotlivce je podle Turaze & Tótha (2003) charakterizována momentálním a pohotovým řešením nově vzniklých situací jednotlivcem.

Dělení herních činností jednotlivce se ve svých publikacích věnovali Kostka a spol. (1986), Bukač & Dovalil (1990), Turaz & Tóth (2003), Výboh a kol. (2005), Tóth (2010) a jiní. Autoři se shodují v základním dělení na:

- a) útočné herní činnosti jednotlivce,
- b) obranné herní činnosti jednotlivce.

a) Útočné herní činnosti jednotlivce

Podle Tótha a kol. (2010) rozlišujeme osm útočných herních činností hráče, a to:

Vedení kotouče

Patří mezi základní útočné herní činnosti. Rozlišujeme vedení kotouče tlačáním, taháním a mícháním. Jedná se o náročnou činnost převážně acyklického pohybu v součinnosti horních a dolních končetin (Bukač & Dovalil, 1990).

Přihrávání kotouče

Je útočná činnost jednotlivce, při které hráč přihravá kotouč svému spoluhráči takovým způsobem, aby ho přijímající hráč dokázal co nejrychleji zpracovat. Přihrávání diferencujeme na přihrávku po ruce a přes ruku, přihrávku po ledě a nad ledem. Jedná se o činnost, která klade značné nároky na hráče a na vnímání času a prostoru (Bukač & Dovalil, 1990).

Zpracování kotouče

Představuje zastavení kotouče přijímajícím hráčem, který ho přijímá čepelí hokejky, bruslí anebo rukou ve stoje či v pohybu. Jedná se o technicky náročnou činnost, hráč musí ztlumit čepelí kotouč z forhandové nebo backhandové strany (Bukač & Dovalil, 1990).

Střelba

Jedná se o herní činnost jednotlivce, při které se hráč snaží v maximálním úsilí umístit kotouč do odkrytých částí brány. Je to finální fáze útočné činnosti, ke které směřuje snažení formace a jednotlivce (Bukač & Dovalil, 1990).

Uvolňování se hráče

Rozdělujeme uvolňování hráče s kotoučem a hráče bez kotouče. Uvolňování se s kotoučem je činnost, při které se hráč snaží získat výhodnější postavení pro další činnost nebo překonat individuální obranu soupeře. Uvolňování se hráče bez kotouče má za cíl odpoutat se od bránícího hráče a vytvořit možnost přihrávky spoluhráči v držení kotouče. Uvolňování se hráče s kotoučem či bez kotouče je činnost, kde je rozhodující rychlost pohybu a rychlost změny směru za účelem odpoutání se od bránícího hráče (Bukač & Dovalil, 1990).

Tečování a dorážení střely

Je činnost hráče v bezprostřední blízkosti brány za účelem horizontální nebo vertikální změny směru, resp. vrácení odraženého kotouče brankáři do vymezeného prostoru brány (Bukač & Dovalil, 1990).

Samostatný nájezd

Představuje herní činnost jednotlivce, jedná se o přímý souboj útočícího hráče a brankaře (Bukač & Dovalil, 1990).

Nastřelení kotouče

Je jeden z nejúčinnějších způsobů překonání zformované soupeřovi obrany ve středním pásmu. Důležitá je součinnost hráčů z pohledu načasování přechodu soupeřovy modré čáry se záměrem, aby kombinace proběhla plynule a nedocházelo ke zpomalování, resp. k zastavení hráče bez kotouče před modrou čarou (Bukač & Dovalil, 1990).

Útočné herní činnosti brankaře jsou:

- zpracování kotouče,
- rozehrávání kotouče,
- falešný náznak přihrávání kotouče,
- přihrávání kotouče,
- vykopnutí kotouče (platí v rámci pravidel jen v NHL),
- přihrávání na gól v rámci asistence,
- střela na bránu znamenající gól.

b) Obranné herní činnosti jednotlivce

Podle Tótha a kol. (2010) dělíme obranné herní činnosti hráče do osmi kategorií:

Napadání

Obranná činnost hráče, jehož cílem je znemožnit soupeřovi rozvinout útočnou akci individuální formou, resp. odebrat a získat kotouč pod svoji kontrolu a překazit soupeřovi jeho útočné záměry. Je základem celé obranné hry soupeře a jejich kvalita rozhoduje o celé úspěšnosti hry v obranných fázích hry (Bukač & Dovalil, 1990).

Blokování hráče - obsazování

Obranná činnost, účelem které je znemožnit soupeřovi přijetí přihrávky, resp. znemožnit uvolňujícímu se hráči vytvořit možnost přihrávky (Bukač & Dovalil, 1990).

Odebírání kotouče hokejkou

Používá se v případě, kdy bránící hráč není v těsném kontaktu se soupeřovým hráčem a má možnost dosáhnout hokejkou na soupeře v držení kotouče. Snahou je buď vypíchnout kotouč, znemožnit jeho vedení nebo znemožnit přihrávku na soupeře. Mezi základní způsoby odebrání kotouče patří vypíchnutí, přitáhnutí kotouče, nazdvihnutí, přitlačení a úder do hokejky (Bukač & Dovalil, 1990).

Odebírání kotouče tělem

Situace, kdy je bránící hráč v těsném kontaktu se soupeřovým hráčem a má možnost za pomoci fyzického kontaktu odebrat kotouč soupeři (Bukač & Dovalil, 1990).

Chytání a blokování střel

Je činnost, jejímž záměrem je zachycení přihrávky rukou, bruslí, tělem nebo chytáním střely kleknutím a lehnutím v okamžiku, kdy směřuje do prostoru brány (Bukač & Dovalil, 1990).

Krytí prostoru

Je obranná činnost jednotlivce, kde si bránící hráč obsazuje svoji předem určenou zónu a pokrývá hráče bruslicího do ní (Bukač & Dovalil, 1990).

Dobruslování soupeře

Představuje obrannou činnost, cílem které je znemožnit soupeři zakončit útočnou akci individuální formou, resp. odebrat a získat kotouč pod svou kontrolu a překazit soupeři jeho útočné záměry (Bukač & Dovalil, 1990).

Vystřelování kotouče z obranného pásma

Obranná herní činnost, kdy se hráč snaží dostat kotouč z vlastního obranného do středního pásma a nebo útočného pásma za předpokladu, že nevznikne icing (zakázané uvolnění) (Bukač & Dovalil, 1990).

Obranné herní činnosti brankáře dělíme takto:

- postavení se kolmo proti kotouči,
- přemísťování se,
- stavění se a zmenšování střeleckého úhlu,
- vyrážení kotouče,

- chytání kotouče,
- brankářský postoj při zakrytém výhledu na kotouč,
- vypíchnutí kotouče,
- přitáhnutí kotouče,
- zastavení kotouče za bránou, v brankovišti a vpředu mimo brankoviště,
- vystřelování kotouče z obranného pásma,
- přerušování hry.

2.1.4.2 Herní kombinace

Herní kombinace jsou jádrem kolektivní hry v její útočné či obranné fázi. Jedná se o spolupráci celého mužstva. Herní kombinace můžeme charakterizovat jako vědomou promyšlenou spolupráci dvou nebo více hráčů zaměřenou na splnění společné úlohy při dané herní situaci (Starší a kol., 1984).

Podle Tótha (2010) je to i promyšlená spolupráce hráčů, zaměřená na splnění společné úlohy při dané herní situaci v rámci postupnosti tréninku - od nácviku po zdokonalování.

Podle autorů Starší (1984), Kostka a spol. (1986), Bukač & Dovalil (1990), Turaz & Tóth (2003), Výboh a kol. (2005), Tóth (2010) je možné herní kombinace rozdělit na dvě základní skupiny:

- a) útočné herní kombinace,
- b) obranné herní kombinace.

a) Útočné herní kombinace

Podle Tótha (2010) dělíme útočné herní kombinace následovně:

Přihraj a jed'

Nejjednodušší útočná kombinace, je to situační vypomáhání přihrávkou ze stoje do pohybu nebo z pohybu do pohybu (Pavliš, 2003).

Křížení

Kombinace založená na významu míst, kde rozhodující úlohu sehrává pohyb hráče bez kotouče (Pavliš, 2003).

Clonění

Je kombinace, kde hráč bez kotouče bruslí takovým způsobem, aby napadajícímu soupeři clonil a umožnil spoluhráči pohyb v daném prostoru (Pavliš, 2003).

Kolmá přihrávka

Je charakteristická prodlužováním kontinuity útočné akce a hledáním dalších podmínek pro zrychlení akce a přechodu na rychlý útok (Pavliš, 2003).

Zpětná přihrávka

Má mimořádně taktický význam, „zmrazení hry“ je účinná proti agresivní a organizované hře soupeře, využívá bruslicích hráčů druhého sledu. Má široké uplatnění pro postupný, poziční a reorganizovaný útok. Je možné ji realizovat v obranném, středním, i v útočném pásmu hřiště (Pavliš, 2003).

Nastřelování kotouče

Útočná herní kombinace, jejíž snahou je překonat zformovanou obranu soupeře ve středním pásmu nastřelením kotouče do útočného pásma.

b) obranné herní kombinace

Podle Tótha (2010) dělíme obranné herní kombinace takto:

Zajišťování

Je součinnost dvou hráčů, kdy bránící hráč protisměrným nebo lineárním pohybem zajišťuje svoje spoluhráče tak, aby v případě propadnutí napadajícího a zdvojujícího hráče mohl pokrýt hráče vytvářející možnost přihrávky (Výboh a kol., 2005).

Přebírání

Představuje součinnost dvou hráčů, ve které přebírající hráč dočasně přebírá osobně i zónově povinnost hráče, který prohrou osobního souboje umožnil územní postup vpřed hráče v držení kotouče (Pavliš, 2003).

Odstupování

Je spolupráce dvou hráčů, charakteristická dočasným přerušením zónové a osobní zodpovědnosti za obsazování soupeře, za účelem zesíleného krytí prostoru realizované v rovnovážných i v nerovnovážných stavech (Pavliš, 2003).

Zdvojování

Představuje spolupráci dvou hráčů, napadajícího, jehož cílem je vytvořit tlak na soupeře s cílem ho blokovat, resp. zmrazit jeho pohyb a vypomáhajícího, jehož cílem je kotouč získat (Pavliš, 2003).

2.1.4.3 Herní systémy

Systémem hry v ledním hokeji rozumíme základní způsob hry mužstva v útoku i v obraně, s přesně vymezenými povinnostmi jednotlivců i skupin hráčů ve všech pásmech hřiště, po dobu celého průběhu hry nebo v určitých jejích částech. To znamená, že systém hry zahrnuje v sobě jak útočné, tak i obranné úlohy (Starší a kol., 1984).

Jako uvádí Tóth (2010), systém hry družstva je vědomá a organizovaná činnost větší skupiny hráčů. Obranný či útočný herní systém je základem strategie vlastní hry v útočné nebo obranné fázi hry vůči soupeři.

S podobným názorem se střetáváme v publikaci od Zaťkové (1997) a Peráčka et. al. (2004). Tito autoři rozdělují herní systémy do dvou skupin:

- a) útočné herní systémy,
- b) obranné herní systémy.

a) Útočné herní systémy

Podle Tótha (2010) je dělíme takto:

Postupný útok

Charakteristický delším časovým úsekem a pomalejším průběhem hraným víc do šířky. Zakončení je realizované po násobných pozičních přihrávkách se záměrem vytvořit jistou střeleckou pozici. Charakteristickou, pro postupný útok, je útočná kombinace přihráj a jed' (Výboh a kol., 2005).

Poziční útok

Tvoří záměrně kontrolovanou mezihru útočné hry. Jeho cílem není jen územní postup vpřed, ale i reorganizace útočného tvaru za účelem hledání a vytváření možnosti na přeměnu akce v rychlý útok. Charakteristická pro poziční útok je útočná kombinace přihráj a jed', křižování (Výboh a kol., 2005).

Rychlý útok

Představuje překvapivou, údernou akci, která se od počátku až do jejího zakončení vyznačuje přímým tahem na bránu středem hřiště. Založení se uskutečňuje průnikovou přihrávkou před červenou či útočnou modrou čáru. Charakteristickou, pro rychlý útok, je útočná kombinace na základě průnikové přihrávky, a případně krátké poziční přihrávky (Výboh a kol., 2005).

Rychlý protiútok

Je přímou a bezprostřední odezvou na útočnou akci soupeře a staví na jeho útočné hře. Směřuje k přímému, plynulému, rychlému přechodu přes útočnou modrou čáru a usiluje o vytvoření přesilové či útočné situace v útočném pásmu. Založení se děje pomocí okamžité průnikové přihrávky před červenou či útočnou modrou čáru (Výboh a kol., 2005).

Reorganizovaný útok

Hra proti kompaktní hře soupeře s cílem dosáhnout nesoulad organizace obrany, resp. znehybnění herního tvaru soupeře. Charakteristické je zrychlování a zpomalování hry a výrazná je dynamika druhé vlny. Kontrolovaná mezihra útočné hry. Charakteristická je útočná kombinace přihráj a jed', křižování a kombinace na základě zpětné přihrávky (Výboh a kol., 2005).

Nátlaková hra

Po proniknutí do útočného pásma vytváří družstvo tlak na soupeře opakovanou reprodukcí střeleckých možností. Je to útočná činnost v útočném pásmu při hře rovnovážného stavu. Hra je úzce spjatá s obrannou činností všech hráčů (Výboh a kol., 2005).

Útok nastřelováním

Nastřelování kotouče se většinou uplatňuje proti zhuštěné a situačně pohyblivé obraně soupeře, která je koncentrovaná před obrannou modrou čarou soupeře. Nastřelování kotouče do útočného pásma eliminuje ztráty kotouče ve středním pásmu. Hlavní následné rysy hry jsou napadání, osobní souboje, forčeking a častá střelba (Bukač & Dovalil 1990).

b) Obranné herní systémy

Podle Tótha (2010) dělíme obranné herní systémy následovně:

Osobní obrana

Uplatňuje se proti kombinační jednoduché hře soupeře. Představuje situačně volné nebo těsné odsazování soupeře, čehož obrazem jsou početní situace 1-1. Osobní obrana je neefektivní při herní variabilitě útočného herního tvaru a je značně náročná na kondiční potenciál hráčů. Rozhodující je rychlost reakce na pohyb soupeře. Míra agresivity v osobních soubojích určuje celkovou dynamiku a těsnost obranného systému (Výboh a kol., 2005).

Zónová obrana

Je obranný systém hry, při kterém jednotliví hráči brání soupeře v pronikání do předem určených zón. Uplatňuje se při kombinačním jednoduchém útočném pojetí hry soupeře s malou variabilitou pohybu útočících hráčů. Zónová zodpovědnost může být realizovaná celoplošně nebo jen ve vymezených pásmech. Její nevýhodou v rovnovážných stavech je malá dynamika bránění (Výboh a kol., 2005).

Zónový pressing (obranný herní systém)

Je nejagresivnější forma bránění. Uplatňuje se proti kombinačně vyspělé hře soupeře vytvářením tlaku na hráče s kotoučem a prostorovým tlakem na herní tvar soupeře. Charakteristickým znakem je rychlý přístup k hráči za účelem neposkytnout čas a prostor na rozvinutí a zakončení útoku (Výboh a kol., 2005).

Kombinovaná obrana

Je založená na principu osobní obrany a zónového pressingu. Představuje využití výhod osobní a zónové obrany. Základem je zvýšená pohyblivost a proměnlivá dynamika herního tvaru. Hlavní úlohou je co nejrychleji vytvořit tlak na soupeře s kotoučem a následně kombinovat (Výboh a kol., 2005).

2.1.5 Systematika ledního hokeje

Systematika ledního hokeje obsahuje všechny složky herních činností, které musí hráč ve svém komplexním herním projevu zvládnout. Úroveň těchto činností je limitujícím faktorem jak individuálního herního výkonu, tak i týmového herního výkonu. Je proto nevyhnutelné v tréninkovém procesu rozvíjet všechny herní činnosti adekvátně věkové kategorii, resp. úrovni technické vyspělosti a pohybové výkonnosti hráčů. Tréninkový proces musí mít určitou postupnost a vnitřní kontinuitu, která směřuje k nácviku a zdokonalování jednotlivých složek vyplývajících ze systematiky prostřednictvím metodicko-organizačních forem (Výboh a kol., 2005).

Peráček (2004) uvádí, že systematika herních činností představuje věcné, přehledné, účelné, teoreticky a logicky zdůvodněné uspořádání a klasifikování herních činností.

Podle Tótha (2010) je systematika herních činností v ledním hokeji zastoupena herními činnostmi jednotlivce, které hráč řeší individuálně. Dále pak herní činnosti, které jsou řešené kolektivně, čili herní kombinace a systém hry družstva v rámci herního rozestavení hráčů v herním tvaru, ve kterém jde o vědomou a organizovanou činnost větší skupiny hráčů.

3 CÍL, VÝZKUMNÉ OTÁZKY A ÚKOLY PRÁCE

3.1 Cíl práce

V ledním hokeji se vyskytuje velké množství různě složitých herních situací. Od nejjednodušších, jejichž řešení je relativně jednoznačné, až po ty, jejichž řešení je zpravidla náročné, variabilní. Takové řešení vyžaduje kromě vysoké úrovně výkonnosti hráčů a jejich zkušeností i informace a poznatky z analýz více herních situací a jejich řešení, které je možné po analýze uplatnit v rámci konkrétních situací v ledním hokeji.

Cílem této práce je přispět k rozšíření poznatků v oblasti řešení finálních herních situací v útočné fázi hry v nestejně početnosti hráčů, konkrétně na Mistrovství světa v ledním hokeji v roce 2011 (MS2011)

3.2 Výzkumné otázky

Bakalářskou práci jsme postavili na čtyřech výzkumných otázkách s očekáváním odpovědi (na základě pozorování, analýzy a vyhodnocení) na početnost využívání herních kombinací, herních činností jednotlivce a jejich úspěšnosti ve finálních herních situacích:

Výzkumná otázka 1.

Předpokládáme, že nejpočetnější herní kombinací při řešení finálních herních situací v útočné fázi hry v nestejně početnosti hráčů na MS 2011 bude HK: Přihraj a jed'.

Výzkumná otázka 2.

Předpokládáme, že nejpočetnější herní činností jednotlivců při řešení finálních herních situací v útočné fázi hry v nestejně početnosti hráčů na MS 2011 bude HČJ: Vedení kotouče.

Výzkumná otázka 3.

Předpokládáme, že nejúspěšnější herní kombinací při řešení finálních herních situací v útočné fázi hry v nestejně početnosti hráčů na MS 2011 bude HK: Přihraj a jed'.

Výzkumná otázka 4.

Předpokládáme, že nejúspěšnější herní činností jednotlivce při řešení finálních herních situací v útočné fázi hry v nestejně početnosti hráčů na MS 2011 bude HČJ: Střelba.

3.3 Úkoly práce

Pro splnění cíle bylo potřebné splnit následující čtyři úkoly:

1. Navrhnout záznamový list a zaznamenat finální herní situace v útočné fázi hry v nestejně početnosti hráčů po dobu základní části MS 2011 v ledním hokeji.
2. Posoudit řešení finální herní situace v útočné fázi hry v nestejně početnosti hráčů na základě realizace útočných herních činností jednotlivce a útočných herních kombinací v rámci jednotlivých pásem, třetin zápasu a postů hráčů jako jejich lokalizace.
3. Vyhodnotit výsledky řešení jednotlivých finálních herních situací v útočné fázi hry v nestejně početnosti hráčů na úrovni vztahových analýz.
4. Rozvinout konstruktivní diskuzi k dané problematice a exaktně formulovat doporučení pro teorii a tréninkovou praxi v ledním hokeji.

4 METODIKA PRÁCE A METODY ZKOUMÁNÍ

4.1 Stanovení výzkumné situace

Výzkum bakalářské práce byl zaměřený na analýzu řešení finálních útočných herních situací v nestejně početnosti hráčů po dobu MS 2011 v ledním hokeji 2011 na Slovensku. Sledovali jsme hru útočících hráčů v jednotlivých herních situacích s převahou útočících hráčů (2:1, 3:2 atd.).

Hlavním účelem tohoto pozorování bylo zaznamenat způsob a efektivitu realizace herních situací pomocí jednotlivých herních kombinací a herních činností jednotlivce. Pozorovali jsme 16 hokejových týmů rozdělených do čtyř skupin (A, B, C, D) a jejich jednotlivé zápasy.

Zaznamenávali jsme počet a efektivitu vybraných herních kombinací a herních činností jednotlivce. Výzkum jsme realizovali v několika krocích, které vyplynuly z úloh bakalářské práce, a to:

- sledování vybraných zápasů MS 2011 a definování jednotlivých herních situací,
- studium a výběr literatury pro danou problematiku,
- vypracování adekvátního záznamového listu,
- vyhodnocení získaných údajů.

V práci jsme použili metodu zkoumání ex post facto výzkum, která spočívá v tom, že závislá proměnná se už objevila v minulosti a výzkumník ji začíná pozorovat až po jejím vzniku. Podle Tótha (2010) se jedná o metodu tzv. zpětného výzkumu, ve kterém zkoumané jevy, do kterých jsme nezasahovali, samotný vědecký problém sleduje a analyzuje až po změnách v sledovaném souboru.

4.2 Charakteristika souboru

Předmětem bakalářské práce bylo nepřímé pozorování šestnácti reprezentačních hokejových mužstev na MS 2011 v základních skupinách. Sledovaný soubor tvořila národní mužstva: 1. Rakouska, 2. Běloruska, 3. Kanady, 4. České republiky, 5. Dánska, 6. Finska, 7.

Francie, 8. Německa, 9. Lotyšska, 10. Norska, 11. Ruska, 12. Slovenska, 13. Slovinska, 14. Švédsko, 15. Švýcarsko a 16. USA.

Tato družstva byla rozdělena do základních skupin (tzv. preliminary round (ang.)) následovně (Zdroj www.iihf.com):

Tab 1. Rozdělení mužstev do skupin.

Skupina A (Bratislava):	Skupina B (Košice):	Skupina C (Košice):	Skupina D (Bratislava):
<ul style="list-style-type: none"> • Rusko • Slovensko • Německo • Slovinsko 	<ul style="list-style-type: none"> • Kanada • Švýcarsko • Bělorusko • Francie 	<ul style="list-style-type: none"> • Švédsko • USA • Norsko • Rakousko 	<ul style="list-style-type: none"> • Finsko • Česko • Lotyšsko • Dánsko

Přesnější rozdělení družstev s výsledky zápasů znázorňuje *Tab. č. 1*.

Týmy ve skupinách hrály systémem každý s každým, tedy každé družstvo odehrálo tři zápasy v základních skupinách. První tři družstva s největším počtem bodů postupovala ze základní skupiny dále do kvalifikační skupiny. Tým s nejnižším počtem bodů naopak sestupoval do skupiny o záchranu. V těchto zápasech jsme sledovali početnost herních kombinací a herních činností jednotlivce a jejich využití, jako i efektivní úspěšnost při řešení vzniklých herních situací v nestejném počtu hráčů. Je nutné uvést, že v rámci výzkumu jsme sledovali nejen útočníky, ale i útočící hráče. Protože tak, jak uvádí Tóth (2010), v herních situacích se při realizaci projevují i tzv. ne-útočníci, tedy útočící obránci, zjednodušeně útočící hráči.

4.3 Způsob získávání údajů

Důkladné prostudování odborné literatury bylo podmínkou poznání problematiky jednotlivých herních kombinací a herních činností jednotlivce, které byly předmětem pozorování a vyhodnocování. Při vypracování bakalářské práce jsme pro účely studia použili odbornou literaturu i relevantní dostupné informace z internetu. Vědomosti a informace z nich, zejména o analýze hry a systematice ledního hokeje, jsme využili při sestavování teoretického rozboru práce.

Pro dosažení výsledků práce jsme využili zejména metodu nepřímého pozorování. Švec a kol. (1998) uvádí, že metoda pozorování je nejpřirozenější výzkumnou metodou, protože se podobá každodennímu sledování dění okolo nás. Ve vědeckém výzkumu jde o

objektivní, záměrné, cílevědomé, plánovité a systematické pozorování, kteréhož důležitou vlastností je přesnost a spolehlivost.

Tab 2. Přehled hokejových zápasů a jejich výsledků.

Skupina	Datum zápasu	Zápas	Výsledek	Místo
A	29.04.11	GER-RUS	2:0 (0:0, 1:0, 1:0)	Bratislava – Orange Aréna
B	29.04.11	SUI-FRA	1:0 (0:0, 0:0, 0:0, 1:0)	Košice – Steel Aréna
A	29.04.11	SVK-SLO	3:1 (0:0, 1:1, 2:1)	Bratislava
B	29.04.11	BLR-CAN	1:4 (1:1, 0:1, 0:2)	Košice
D	30.04.11	FIN-DEN	5:1 (0:0, 2:0, 3:1)	Bratislava
C	30.04.11	USA-AUT	5:1 (2:0, 1:1, 2:0)	Košice
D	30.04.11	CZE-LAT	4:2 (1:1, 1:1, 2:0)	Bratislava
C	30.04.11	NOR-SWE	5:4 (1:3, 2:0, 1:1, 0:0,1:0)	Košice
A	01.05.11	RUS-SLO	6:4 (1:0, 1:1,4:3)	Bratislava
B	01.05.11	CAN-FRA	9:1 (3:0, 2:1, 4:0)	Košice
A	01.05.11	SVK-GER	3:4 (0:0, 0:3, 3:1)	Bratislava
B	01.05.11	SUI-BLR	4:1 (1:1, 3:1, 0:0)	Košice
D	02.05.11	CZE-DEN	6:0 (1:0, 4:0, 1:0)	Bratislava
C	02.05.11	USA-NOR	4:2 (0:2, 0:0, 4:0)	Košice
D	02.05.11	LAT-FIN	2:3 (0:1, 1:0, 1:1, 0:1)	Bratislava
C	02.05.11	SWE-AUT	3:0 (1:0, 1:0, 1:0)	Košice
A	03.05.11	SLO-GER	2:3 (1:0, 1:1, 0:1, 0:1)	Bratislava
B	03.05.11	CAN-SUI	4:3 (0:1, 2:0, 1:2, 1:0)	Košice
A	03.05.11	RUS-SVK	4:3 (2:1, 1:2, 1:0)	Bratislava
B	03.05.11	FRA-BLR	2:1 (1:0, 0:0, 0:1, 1:0)	Košice
D	04.05.11	DEN-LAT	3:2 (1:0, 1:2, 0:0,1:0)	Košice
C	04.05.11	AUT-NOR	0:5 (0:3, 0:1, 0:1)	Košice
D	04.05.11	FIN-CZE	1:2 (0:0, 0:1, 1:1)	Bratislava
C	04.05.11	SWE-USA	6:2 (1:1, 3:0, 2:1)	Košice

Při nepřímém pozorování vědecký pracovník využívá už hotové výsledky pozorování, zaznamenané jinými osobami, anebo záznamy uskutečněné pomocí technických prostředků, jako jsou např. magnetofony, CD apod. (Skalková a kol., 1984). Konkrétně v této bakalářské práci šlo o pozorování DVD nosičů z jednotlivých zápasů v základních skupinách na MS ledního hokeje 2011.

4.4 Metody zpracování a vyhodnocování získaných údajů

Při pozorování DVD záznamů jsme v souladu s cíli a úlohami zaznamenávali stanovené údaje do připravovaného záznamového listu, který jsme předem vytvořili. Vzor

tohoto záznamového listu je uvedený v příloze A1. Obsah výzkumu tvořily jednotlivé herní kombinace a herní činnosti jednotlivce v jednotlivých zápasech a v číselném a procentuálním vyjádření, název soupeřících družstev, datum střetnutí, počet herních situací v nestejné početnosti hráčů. Dále také způsob realizace herních situací herními kombinacemi a herními činnostmi jednotlivce. V neposlední řadě také úspěšnost řešení herních situací.

Za úspěšné řešení útočné herní situace považuje Andrejkovič (2007) takou situaci, která po využití herních kombinací a činností jednotlivce byla:

- a) zakončena gólem,
- b) střelou na branku soupeře,
- c) nedošlo ke ztrátě kontroly kotouče útočícího hráče nebo skupiny hráčů.

Za neúspěšně vyřešenou útočnou herní situaci považuje takou, při níž útočná herní kombinace a herní činnost jednotlivce byla:

- a) zakončena střelou mimo bránu soupeře,
- b) došlo ke ztrátě kontroly kotouče.

Všechny úspěšně řešené finální útočné herní situace jsme do záznamového listu značili znamínkem + (plus), všechny neúspěšné znamínkem - (mínus).

4.5 Statistické metody

Získané metody jsme zpracovali kvantitativní metodou matematicko-statistického vyhodnocování. Po zpracování údajů jsme je vyhodnotili a výsledky interpretovali pomocí logických metod, jako jsou indukce a dedukce, analýza a syntéza (Skalková et. al., 1984).

Analýzu a syntézu autoři charakterizují jako způsoby konstrukce vědeckého poznávání v nejvšeobecnějším smyslu. Tyto termíny označují procesy faktického nebo myšlenkového rozkládání celku na části a procesy zpětného spojování částí do celku.

Na určení statistické významnosti jsme využili poznatky z metodologie věd, konkrétně výzkumné metody t-testu dvou relativních hodnot se zpracováním na 5% a 1% hladiny statistické významnosti.

5 VÝSLEDKY PRÁCE

Po nepřímém pozorování a zpracování záznamových listů z jednotlivých střetnutí vybraných družstev v základních skupinách jsme vyhodnotili finální herní situace v nestejně početnosti hráčů z hlediska způsobu jejich realizace, dále z hlediska efektivity řešení herních situací využitím herních kombinací a herních činností jednotlivce. Nakonec jsme komplexně vyhodnotili početnost a efektivitu jednotlivých HK a HČJ v základních skupinách na MS ledního hokeje 2011.

5.1 Vyhodnocení Hsi v nestejně početnosti hráčů z hlediska početnosti využití HK a HČJ jednotlivých mužstev

5.1.1 Rakousko (AUT):

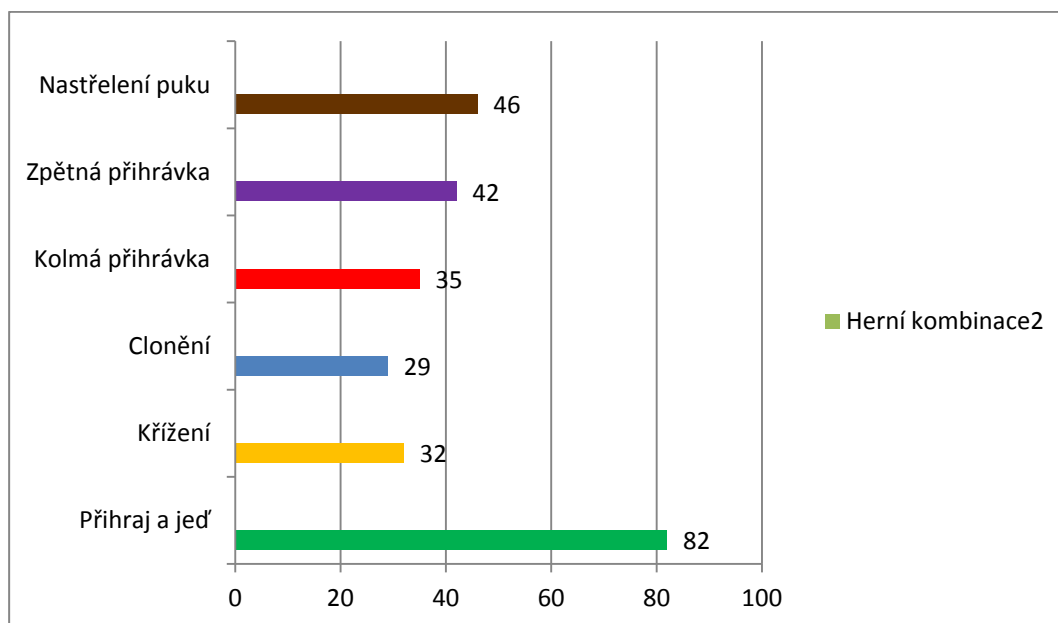
Družstvo Rakouska jsme sledovali ve třech zápasech v základní skupině C, a to:

USA : AUT 5:1

SWE : AUT 3:0

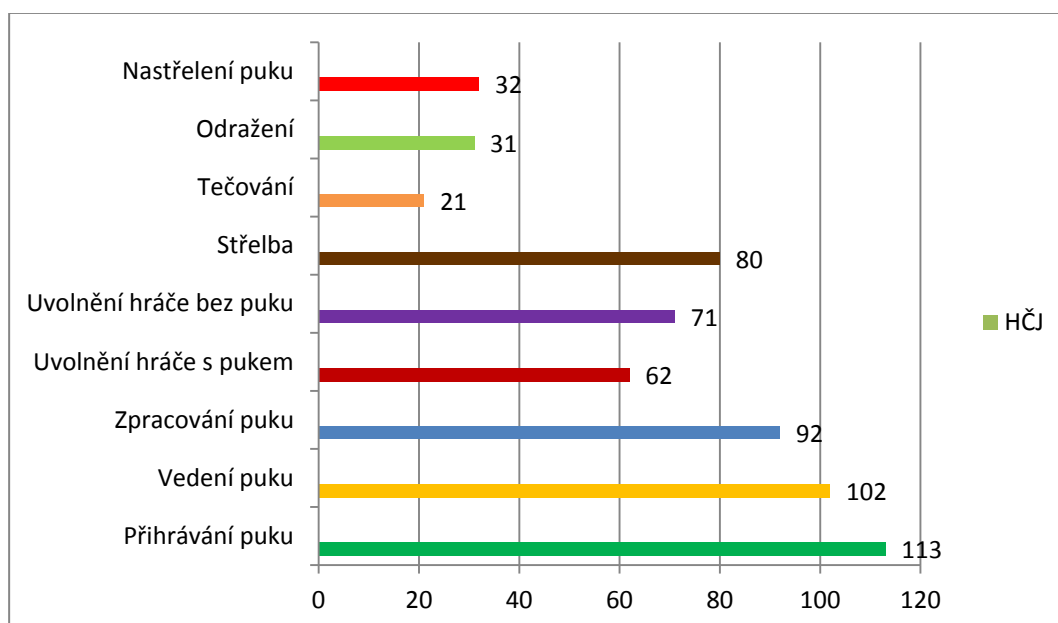
AUT : NOR 0:3

Graf 1. Početnost využití HK při řešení finálních Hsi v nestejně početnosti hráčů družstva AUT.

Z grafu č. 1 vyplývá, že Rakousko na vyřešení Hsi v nestejně početnosti hráčů nejvíce využívalo HK přihráj a jed', kterou jsme zaznamenali v početnosti 82. Naopak nejméně používanou HK bylo clonění s počtem výskytu 29. Z analýzy a sledování Hsi můžeme uvést, že nejúspěšnější herní kombinací (47%) byla HK přihráj a jed'. Nejméně úspěšnou a efektivní byla HK kolmá přihrávka, která měla jen 28% úspěšnost. Když tyto výsledky porovnáme s průměrnými hodnotami úspěšnosti HK, zjistíme, že efektivita řešení Hsi v podání Rakouska byla podprůměrná.

Graf 2. Početnost využití HČJ při řešení finálních Hsi v nestejně početnosti hráčů AUT.

Z vyhodnocení podle grafu č. 2, který znázorňuje využití HČJ ve finálních Hsi v nestejně početnosti hráčů, můžeme dedukovat, že nejpoužívanější HČJ bylo přihrávání kotouče s početností 113. Naopak nejméně používanou bylo tečování s počtem jen 21. Co se týká úspěšnosti, nejefektivnější byla HČJ dorážení, po níž bylo až 78% Hsi vykonání úspěšných, čili zakončených gólem nebo byla ohrožena branka soupeře. Naopak nejméně úspěšnou byla HČJ nastřelení kotouče, která měla 31% úspěšnost.

5.1.2 Kanada (CAN)

Družstvo Kanady jsme sledovali v následujících zápasech skupiny B v Košicích:

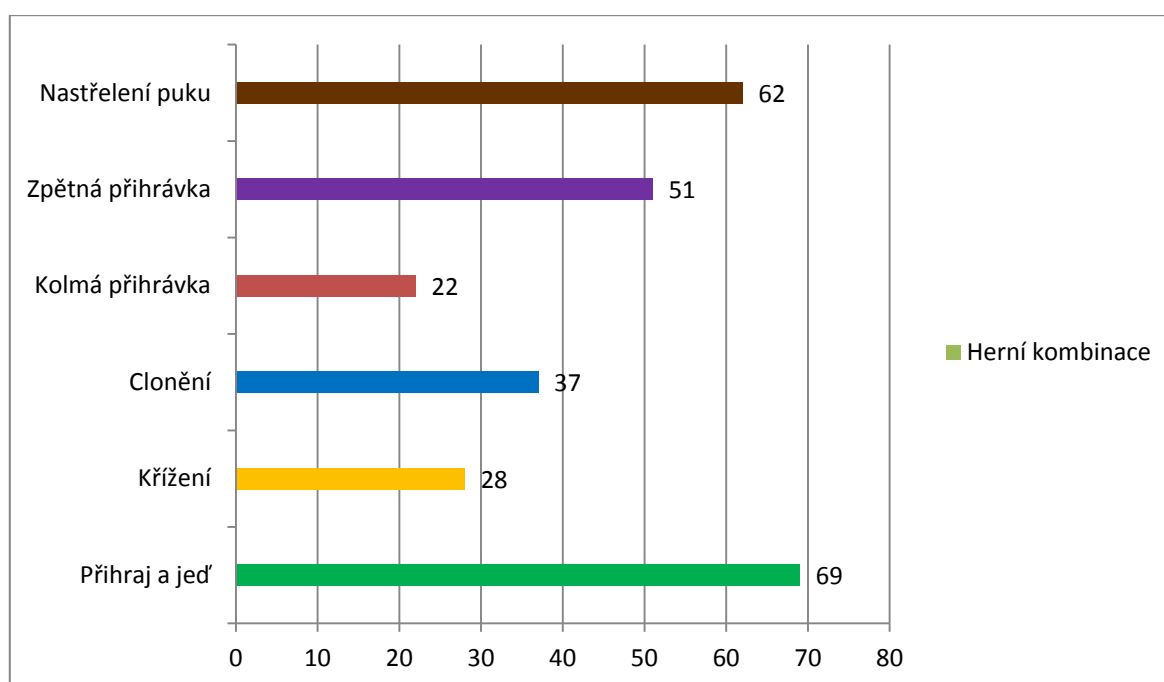
BLR : CAN 1:4

CAN : FRA 9:1

CAN : SUI 4:3

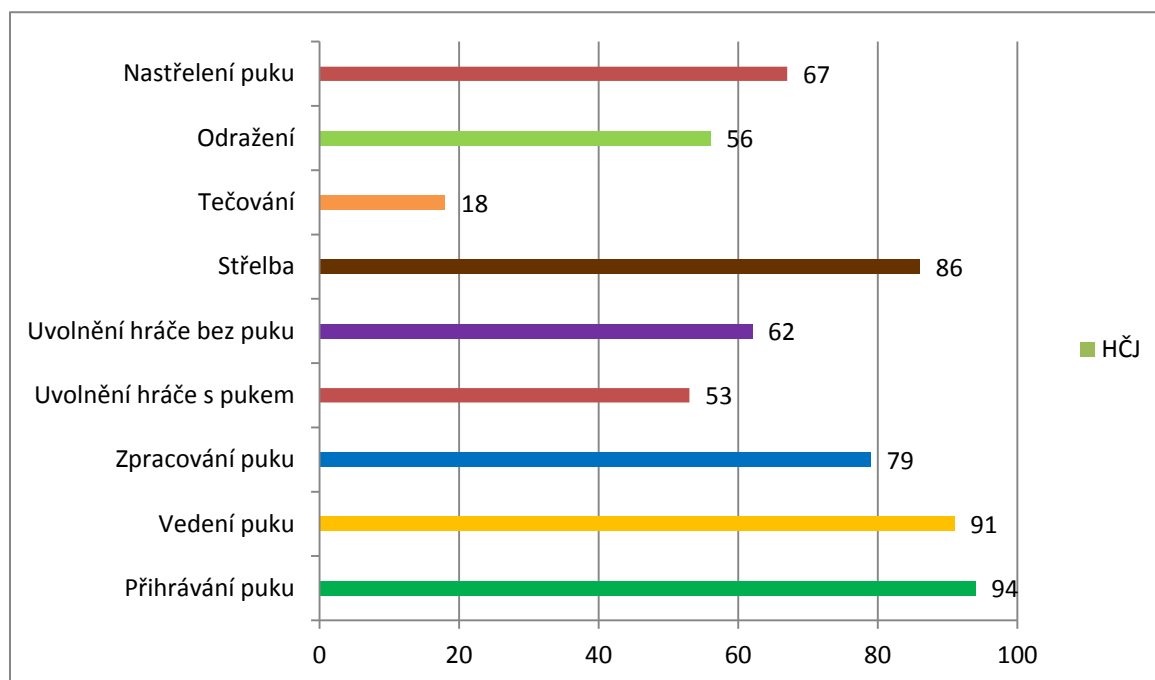
Jak nám vyplývá z grafu č. 3 o početnosti využití herních kombinací, družstvo Kanady nejvíce využívalo HK přihráj a jed' s počtem 69. Je však třeba podotknout, že druhá nejvíce využívaná HK byla nastřelování kotouče s početností 62, což je pochopitelné z hlediska kanadského stylu hry. Nejméně využívanou HK byla naopak kolmá přihrávka s počtem 22. Nejúspěšnější HK byla přihráj a jed' s 82% úspěšností, méně úspěšná byla HK clonění se 43% úspěšností. Pro zajímavost uvádíme, že HK nastřelování kotouče dosáhla taktéž vysoké hodnoty, a to více jak 80%, což je v porovnání s ostatními mužstvy nadprůměr.

Graf 3. Početnost využití HK při řešení finálních Hsi v nestejně početnosti hráčů družstva CAN.

Graf č. 4 znázorňující početnost HČJ při řešení Hsi v nestejně početnosti hráčů nám znázorňuje jako nejpoužívanější HČJ přihrávání kotouče s počtem 94. Neméně používanou je i činnost vedení kotouče s početností 91. Hráči kanady Kanady při řešení Hsi v nestejně početnosti hráčů méně využívali HČJ tečování - 18. Nejúspěšnější HČJ byla dorážení, až 84% a přihrávání 71%. Nejméně úspěšnou pak bylo tečování s 21%.

Graf 4. Početnost využití HČJ při řešení finálních Hsi v nestejně početnosti hráčů CAN.

5.1.3 Bělorusko (BLR)

Družstvo Běloruska jsme sledovali v zápasech skupiny B v Košicích:

CAN : BLR 4:1

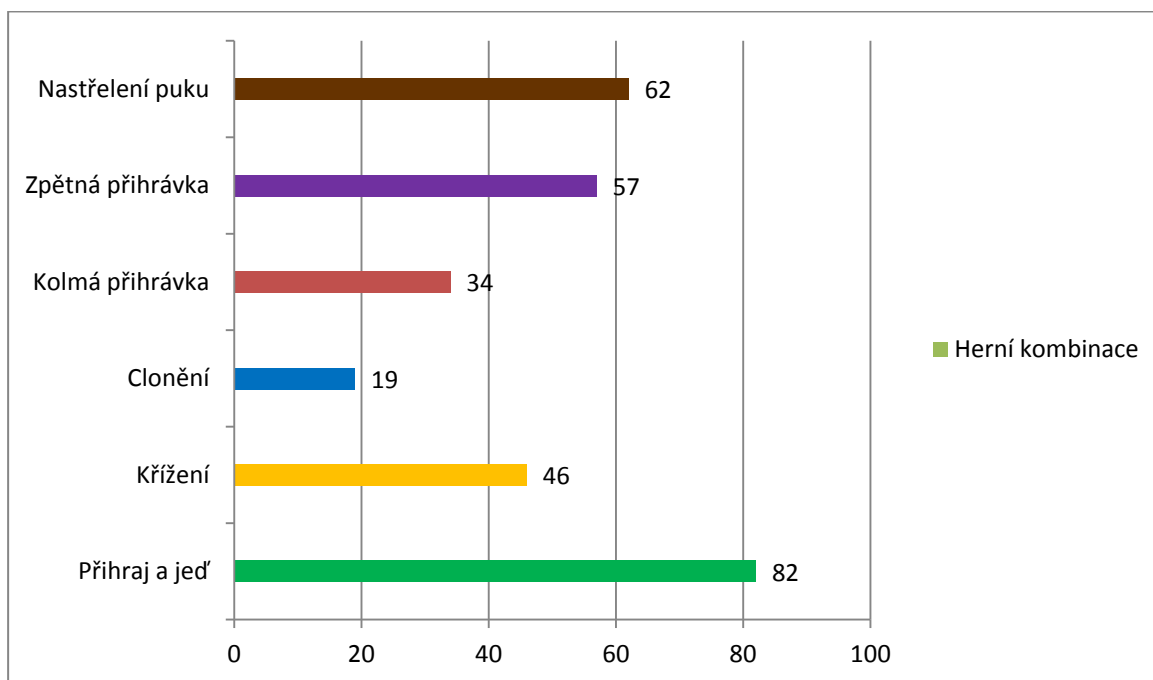
SUI : BLR 4:1

FRA : BLR 2:1

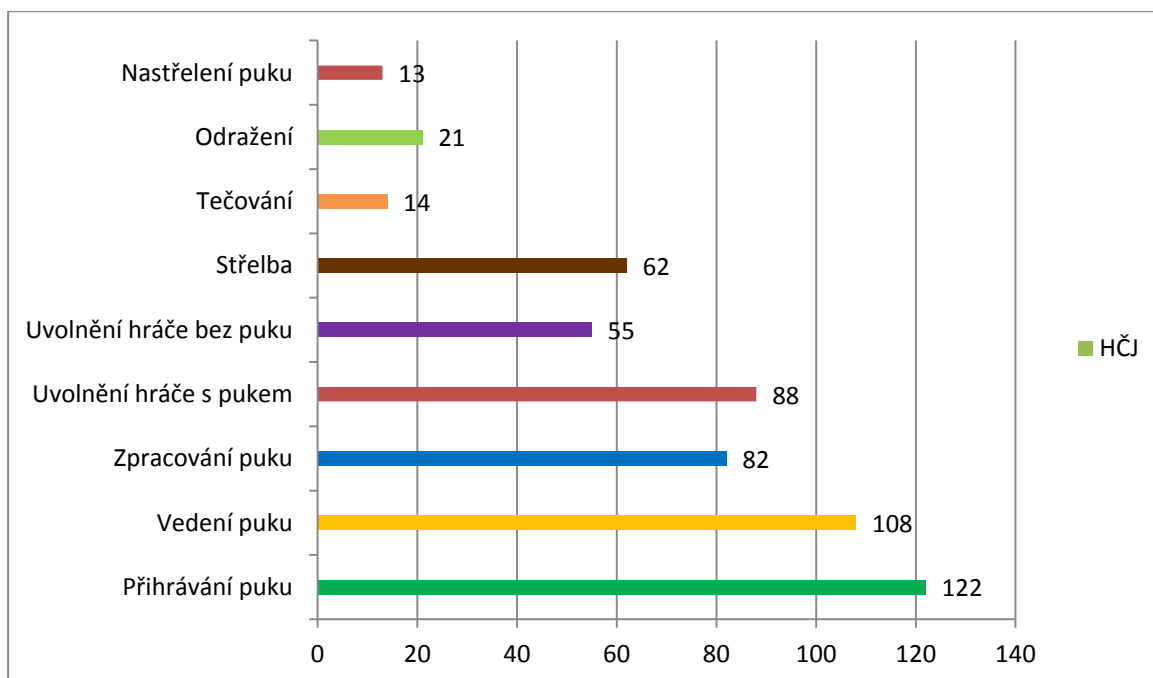
Jak nám ukazuje graf č. 5 početnosti využití herních kombinací, družstvo Běloruska nejvíce využívalo HK přihráj a jed' s počtem 82, druhá nejvíce využívaná HK byla zpětná přihrávka s početností 57. Nejméně využívanou HK bylo naopak clonění s početností 19, které však bylo procentuálně nejúspěšnější - 84%. Naopak nejméně úspěšnou HK bylo nastřelování kotouče s 43% úspěšností.

Graf č. 6 znázorňující početnost HČJ při řešení Hsi v nestejně početnosti hráčů nám znázorňuje jako nejpoužívanější HČJ přihrávání kotouče s počtem 122. Neméně používanou je i činnost vedení kotouče s početností 108. Naopak hráči Běloruska při řešení Hsi v nestejně početnosti hráčů méně využívali HČJ jako tečování (14). Nejúspěšnější HČJ bylo dorážení 85% a přihrávání 57%. Nejméně úspěšné bylo uvolňování hráče s kotoučem - 34%.

Graf 5. Početnost využití HK při řešení finálních Hsi v nestejné početnosti hráčů družstva BLR.

Graf 6. Početnost využití HČJ při řešení finálních Hsi v nestejné početnosti hráčů BLR.

5.1.4 Česká republika (CZE)

Družstvo České republiky jsme sledovali v následovných zápasech skupiny D v Bratislavě:

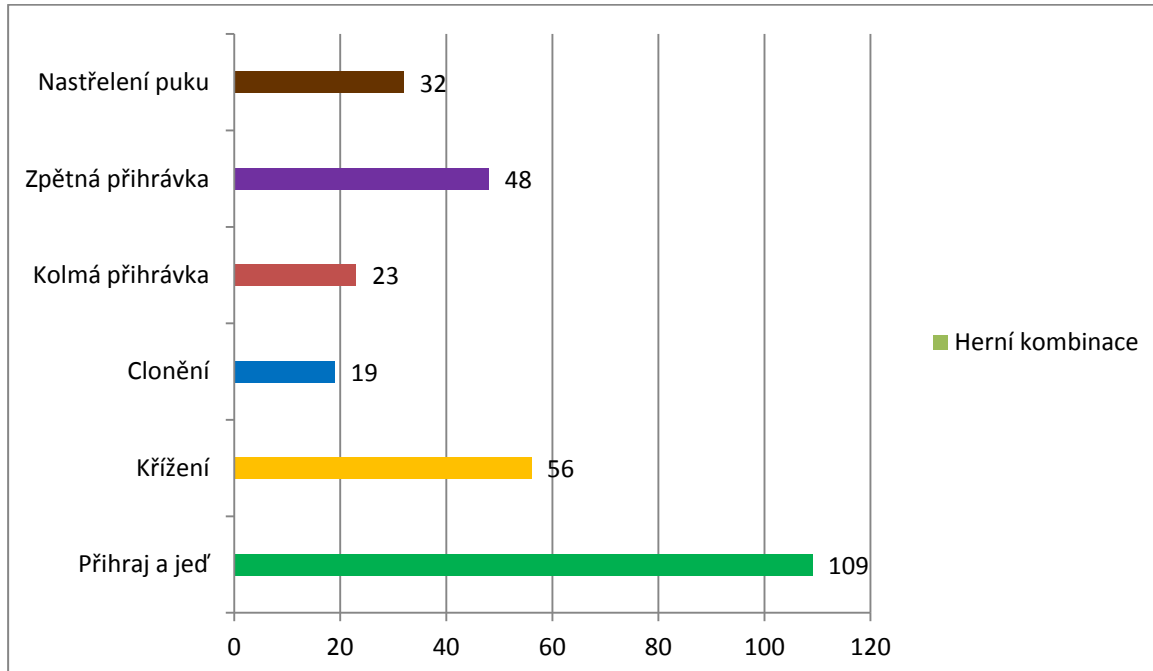
CZE : LAT 4:2

CZE : DEN 6:0

FIN : CZE 1:2

Graf č. 7 ukazuje početnost využití herních kombinací. Družstvo České republiky nejvíce využívalo HK přihráj a jed' s počtem 109, která byla i nejúspěšnější 67%, druhá nejvíce využívaná HK byla zpětná přihrávka s početností 57. Nejméně využívanou HK bylo naopak clonění s početností 19. Nejméně úspěšnou HK bylo křížování 48%.

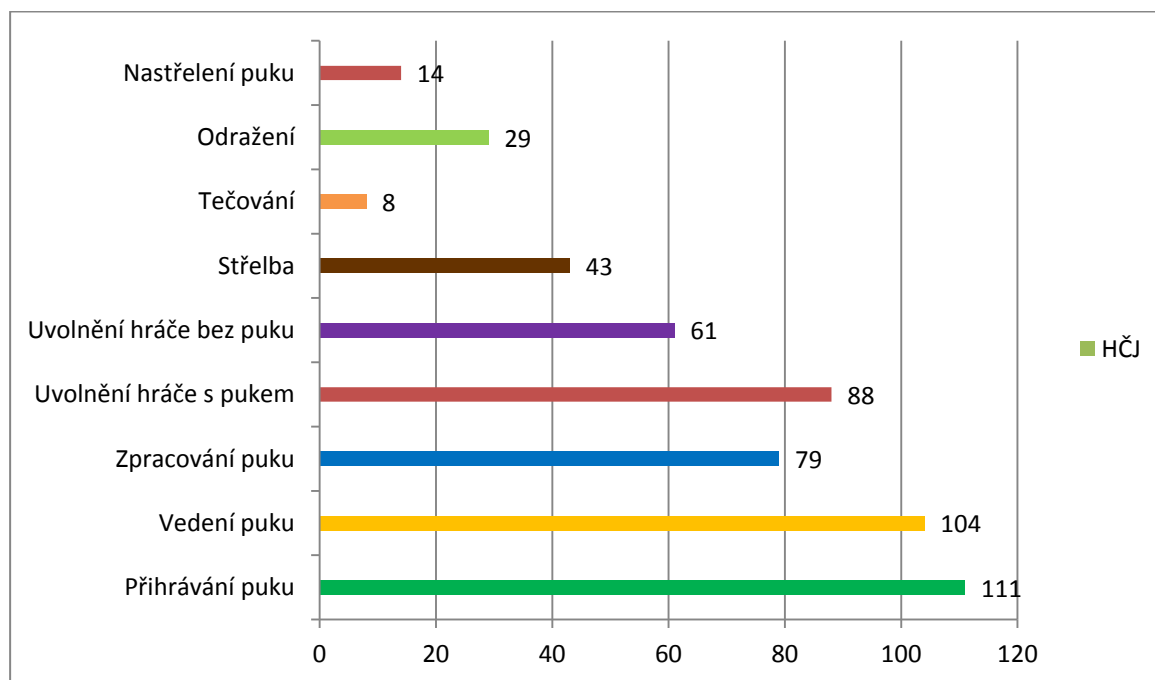
Graf 7. Početnost využití HK při řešení finálních Hsi v nestejně početnosti hráčů družstva CZE.

Graf č. 8 znázorňuje jako nejpoužívanější HČJ České republiky přihrávání kotouče s počtem 111, neméně používanou je i činnost vedení kotouče s početností 104. Naopak hráči Česka při řešení Hsi v nestejně početnosti hráčů méně využívali HČJ jako je tečování (8) a

nastřelení kotouče 14. Nejúspěšnější HČJ bylo dorážení 81% a střelba 83%. Nejméně úspěšnou bylo uvolňování hráče s kotoučem 35%.

Graf 8. Početnost využití HČJ při řešení finálních Hsi v nestejně početnosti hráčů CZE.

5.1.5 Dánsko (DEN)

Družstvo Dánska jsme sledovali v zápasech skupiny D v Bratislavě:

FIN : DEN 5:1

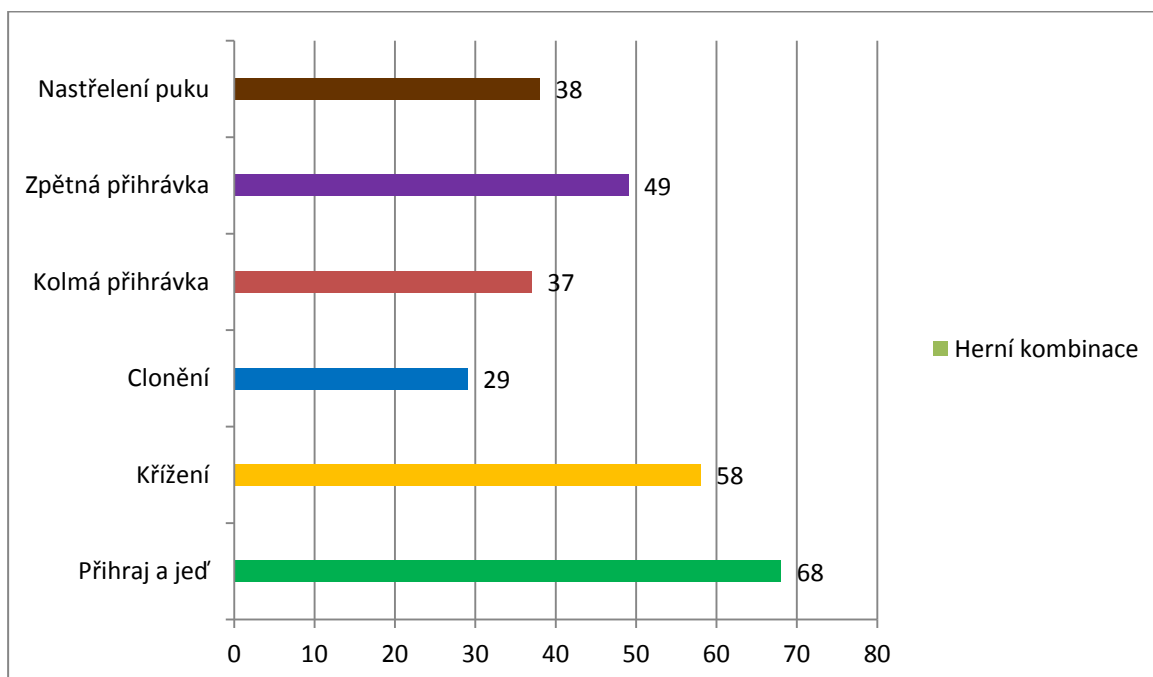
CZE : DEN 6:0

DEN : LAT 3:2

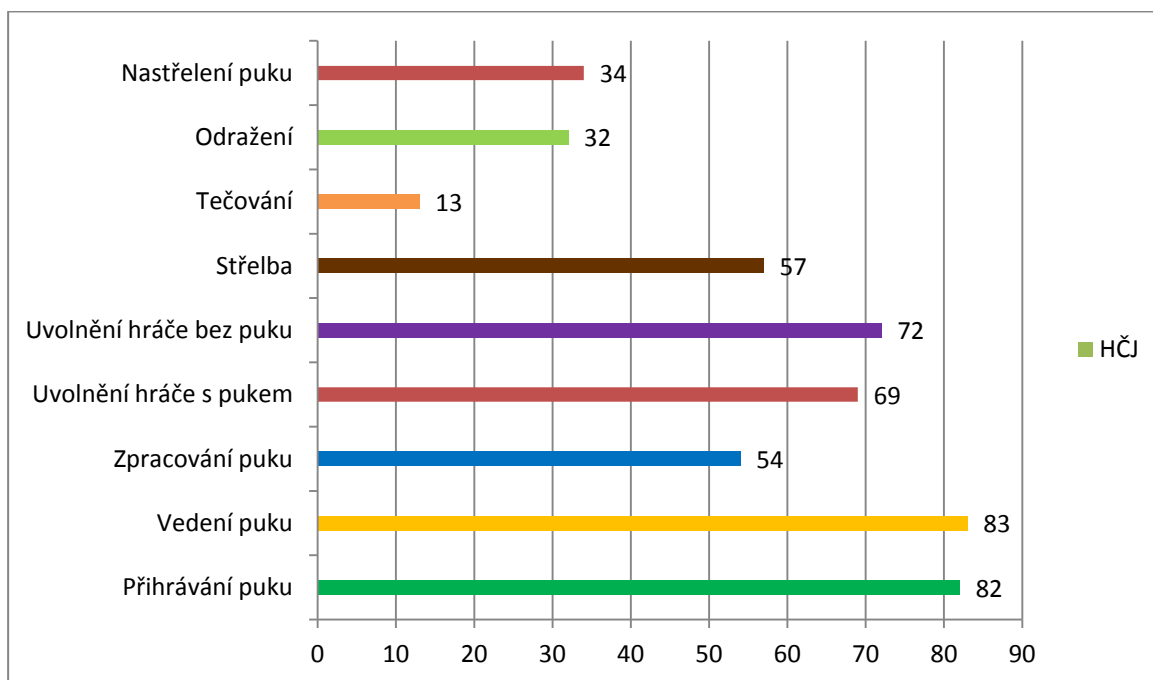
Z Grafu č. 9 početnosti využití herních kombinací vyplývá, že družstvo Dánska nejvíce využívalo HK přihráj a jed' s počtem 68, která byla i nejúspěšnější 79% spolu se zpětnou přihrávkou 63%. Druhá nejvíc využívaná HK byla křížování s početností 58. Nejméně využívanou HK bylo clonění s početností 29. Nejméně úspěšnou HK byla kolmá přihrávka s úspěšností 40%.

Podle grafu č. 10 vyplývá, že nepoužívanější HČJ bylo vedení kotouče s početností 83. V těsném závěsu bylo přihrávání kotouče 82. Nejméně používanou HČJ bylo tečování s počtem 13. Co se týká úspěšnosti, nejefektivnější byla HČJ dorážení, po které bylo až 83% vykonání Hsi úspěšných, čili zakončených gólem nebo byla alespoň ohrožena brána soupeře. Naopak nejméně úspěšnou byla HČJ nastřelení kotouče, která měla 38% úspěšnost.

Graf 9. Početnost využití HK při řešení finálních Hsi v nestejně početnosti hráčů družstva DEN.

Graf 10. Početnost využití HČJ při řešení finálních Hsi v nestejně početnosti hráčů DEN.

5.1.6 Finsko (FIN)

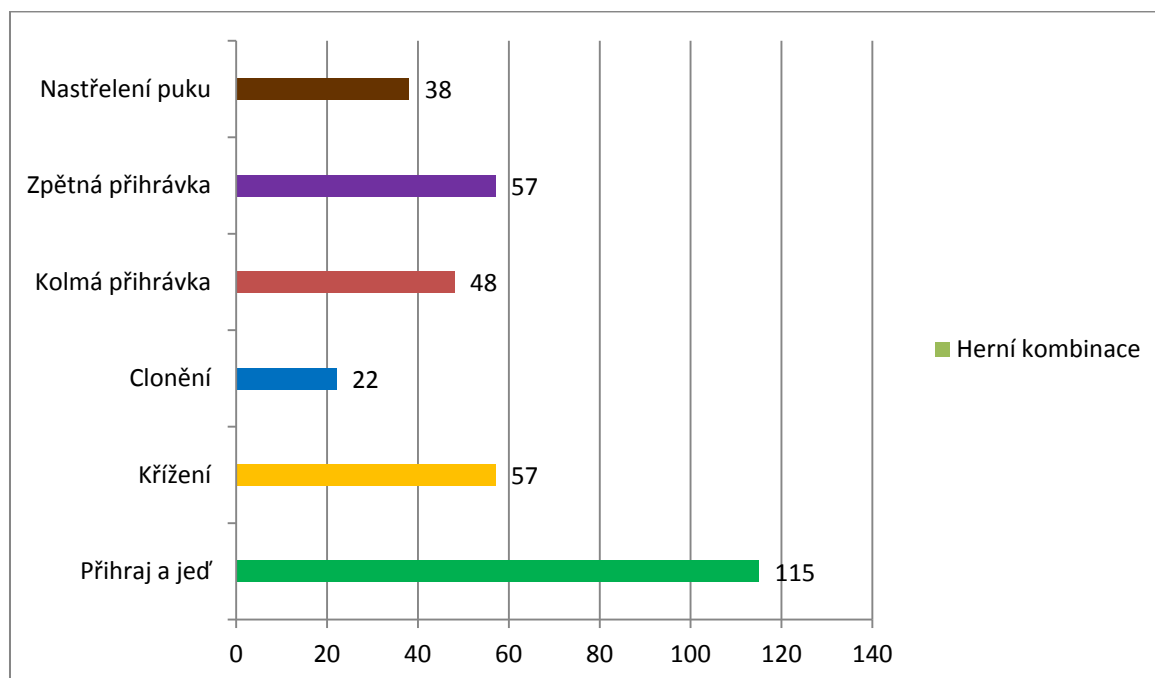
Družstvo Finska jsme sledovali v základní skupině D, která se hrála v Bratislavě v následujících zápasech:

FIN : DEN 5:1

LAT : FIN 2:3

FIN : CZE 1:2

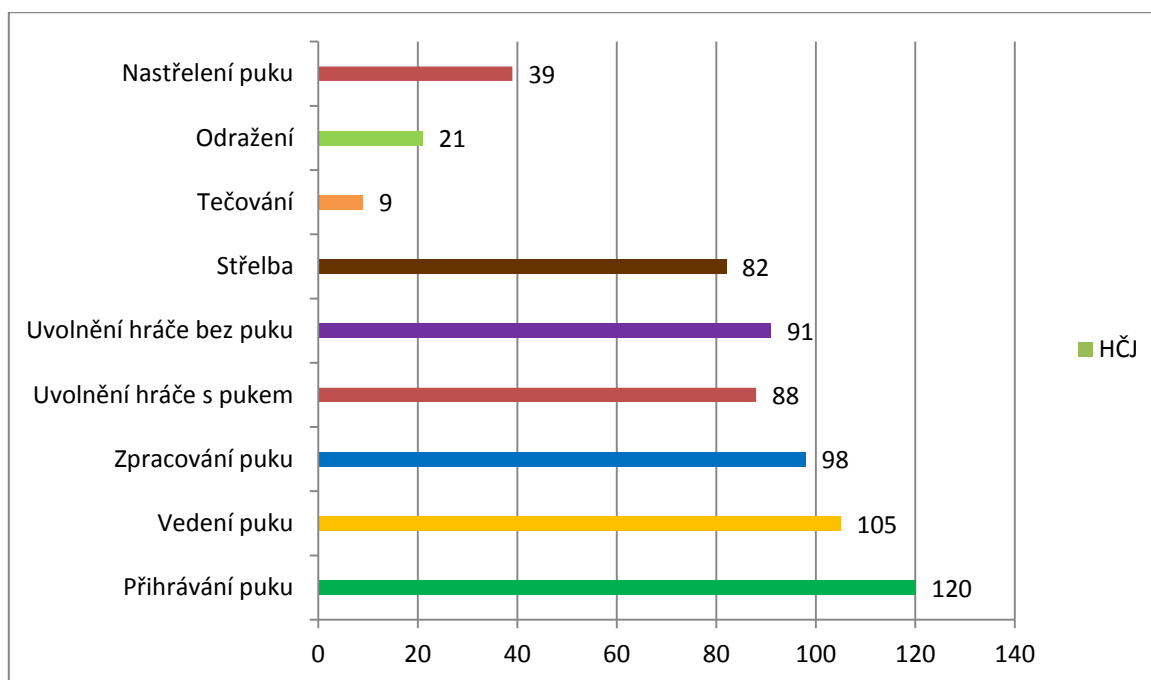
Graf 11. Početnost využití HK při řešení finálních Hsi v nestejně početnosti hráčů družstva FIN.

Z grafu č. 11 vyplývá, že Finsko na vyřešení Hsi v nestejně početnosti hráčů nejvíce využívalo HK přihraj a jeď, kterou jsme zaznamenali v početnosti 115. Naopak nejméně používanou HK bylo clonění s počtem výskytu 22. Z analýzy a sledování Hsi můžeme říci, že nejúspěšnější herní kombinací byla HK přihraj a jeď, která měla nadprůměrnou úspěšnost 71%. Velmi dobrou úspěšnost měla ve finském provedení HK zpětná přihrávka 64%. Nejméně úspěšnou a efektivní byla HK kolmá přihrávka, která měla úspěšnost 33%.

Graf č. 12 ukazuje, že nejpoužívanější HČJ Finů bylo přihrávání kotouče s početností 120. Naopak nejméně používanou bylo tečování s počtem 9. Co se týká úspěšnosti, nejefektivnější byla HČJ dorážení, po které bylo až 89% vykonání Hsi úspěšných, čili zakončených gólem nebo došlo k ohrožení brány soupeře. Naopak nejméně úspěšnou byla HČJ nastřelení kotouče, která měla 41% úspěšnost.

Graf 12. Početnost využití HČJ při řešení finálních Hsi v nestejně početnosti hráčů FIN.

5.1.7 Francie (FRA)

Družstvo Francie jsme sledovali ve skupině B v Košicích ve třech zápasech:

SUI : FRA 1:0

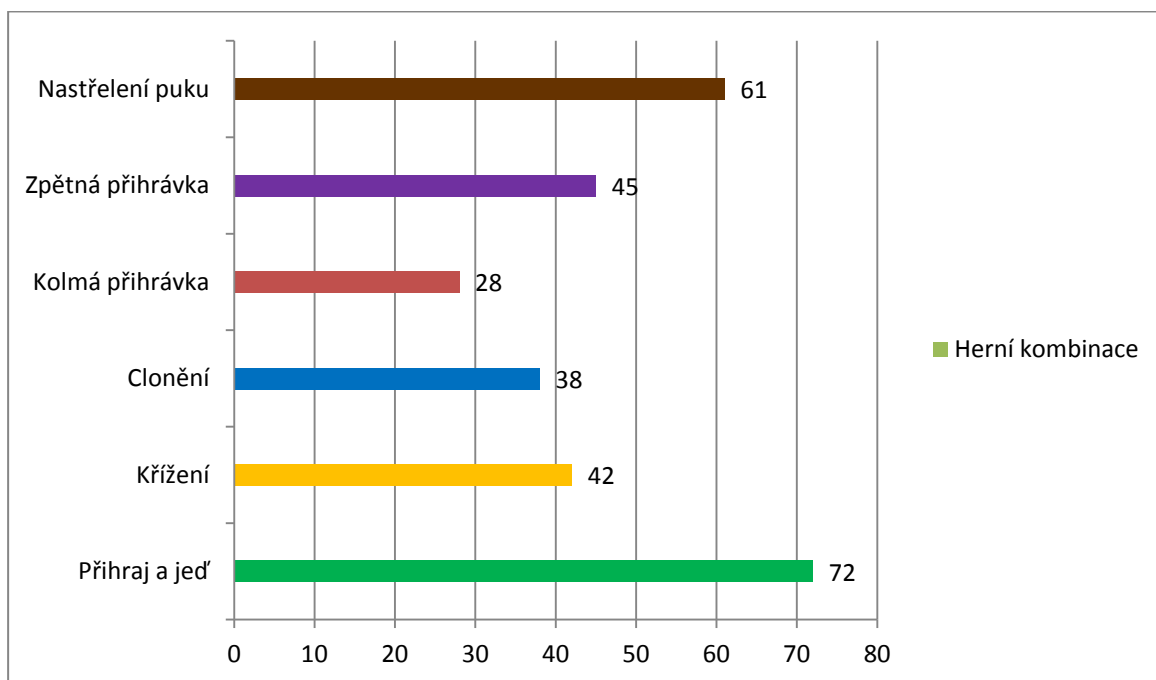
CAN : FRA 9:1

FRA : BLR 2:1

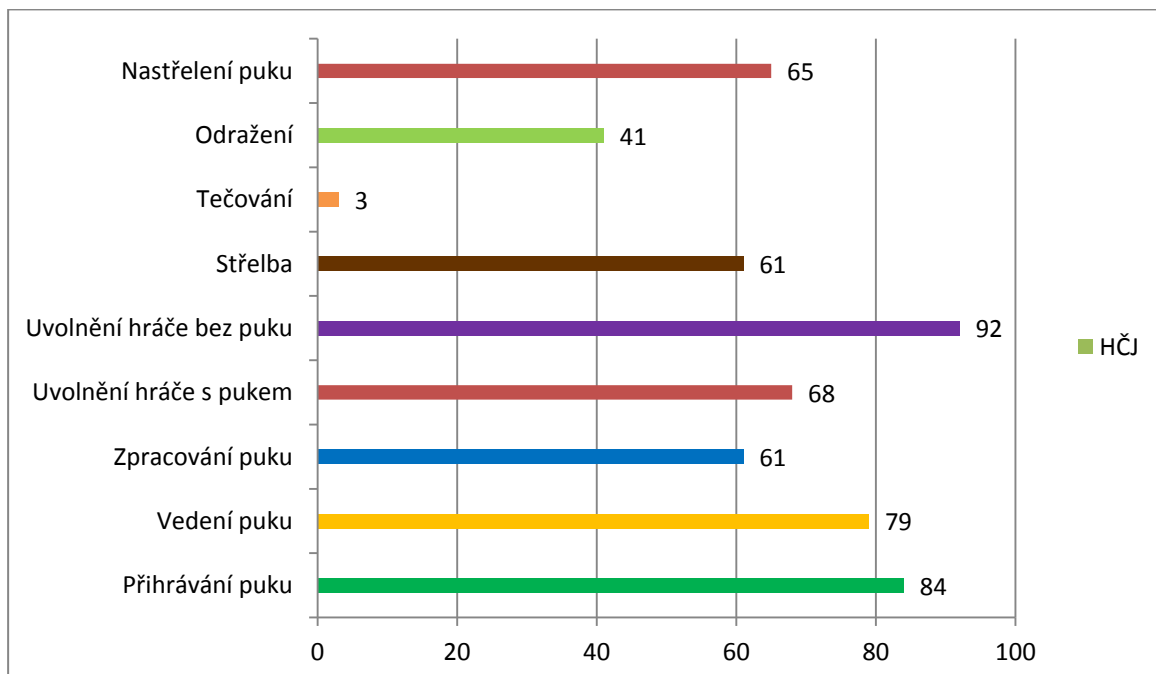
Jak můžeme vidět z grafu č. 13, družstvo Francie nejvíce využívalo HK přihráj a jed' s počtem 72, podobně využívalo HK nastřelování kotouče 61. Tato HK však byla nejméně úspěšná s 32% úspěšností. Nejméně využívanou HK byla kolmá přihrávka s početností 28. Z hlediska úspěšnosti byla nejúspěšnější HK, v podání Francie, přihráj a jed' 59%.

Francie podle grafu č. 14 nejvíce využívala HČJ uvolnění hráče bez kotouče s početností 92. Jako druhou nejvyužívanější HČJ používali Francouzi přihrávání kotouče 84. Nejméně používanou bylo tečování s počtem 3. Nejefektivnější HČJ bylo dorážení, po kterém bylo až 79% vykonání Hsi úspěšných. Nejméně úspěšnou byla HČJ nastřelení kotouče s 28% úspěšností.

Graf 13. Početnost využití HK při řešení finálních Hsi v nestejně početnosti hráčů družstva FRA.

Graf 14. Početnost využití HČJ při řešení finálních Hsi v nestejně početnosti hráčů FRA.

5.1.8 Německo (GER)

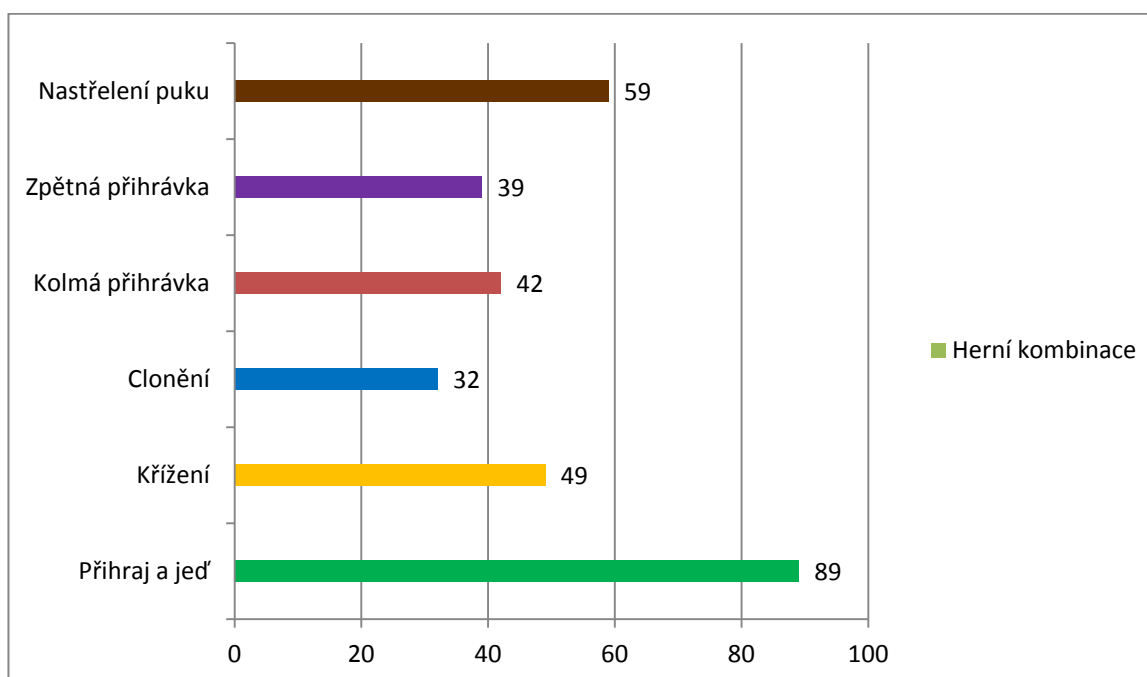
Družstvo Německa působilo ve skupině A, kde jsme sledovali tři střetnutí:

GER : RUS 2:0

SVK : GER 3:4

SLO : GER 2:3

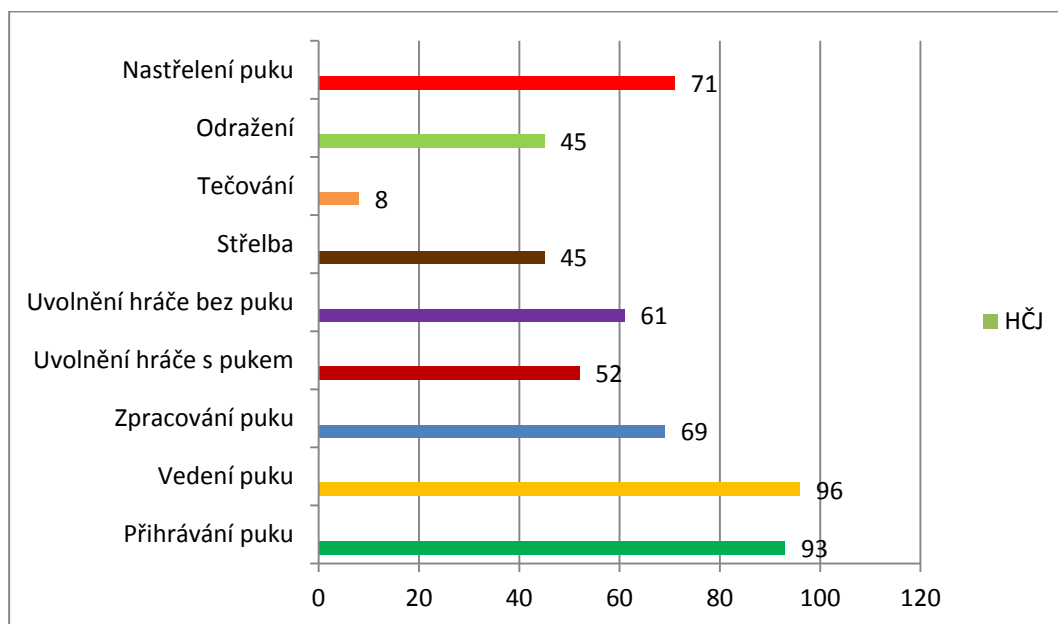
Graf 15. Početnost využití HK při řešení finálních Hsi v nestejně početnosti hráčů družstva GER.

Graf č. 15 znázorňuje skutečnost, a to, že družstvo Německa nejvíce využívalo HK přihraj a jed' s počtem 89, neméně však využívali HK nastřelování kotouče 59. Tato HK však byla nejméně úspěšná s 47% úspěšností. Nejméně využívanou HK bylo clonění s početností 32. Z hlediska úspěšnosti byla nejúspěšnější HK v podání Německa křížování, které mělo 59%.

Graf č. 16 znázorňující početnost HČJ při řešení Hsi v nestejně početnosti hráčů nám znázorňuje, jako nepoužívanější HČJ Německa, vedení kotouče s počtem 111. O něco méně používanou HČJ je i činnost přihrávání kotouče s početností 93. Naopak hráči Německa při řešení Hsi v nestejně početnosti hráčů méně využívali HČJ tečování 8. Nejúspěšnější HČJ bylo dorážení 83% a zpracování kotouče 63%. Nejméně úspěšnou bylo vedení kotouče 41%.

Graf 16. Početnost využití HČJ při řešení finálních Hsi v nestejně početnosti hráčů GER.

5.1.9 Lotyšsko (LAT)

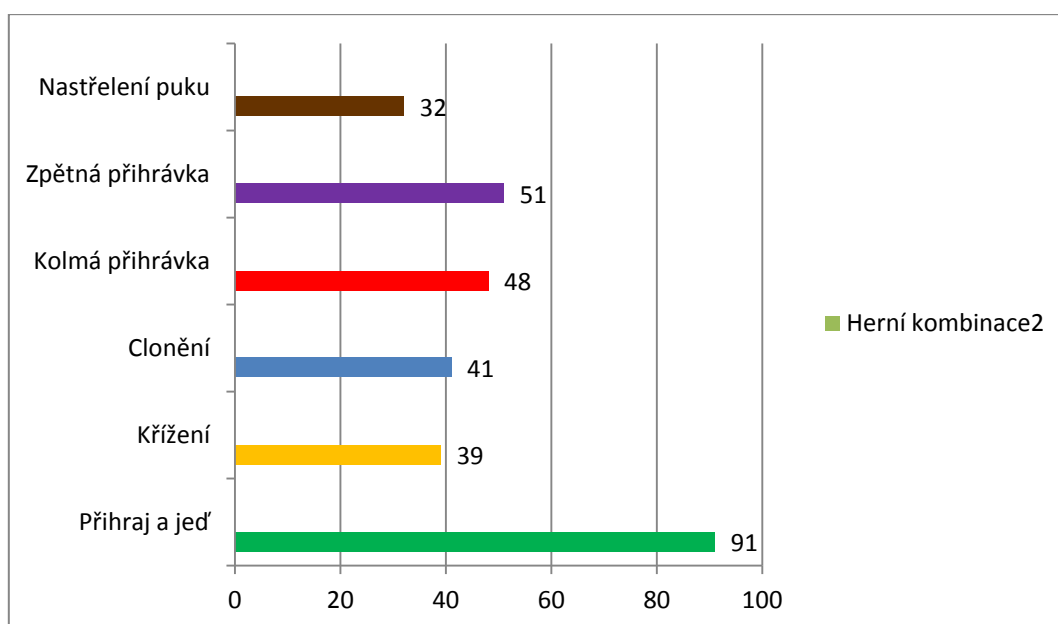
Družstvo Lotyšska hrálo svoje zápasy ve skupině D. Pozorovali jsme tyto zápasy:

CZE : LAT 4:2

LAT : FIN 2:3

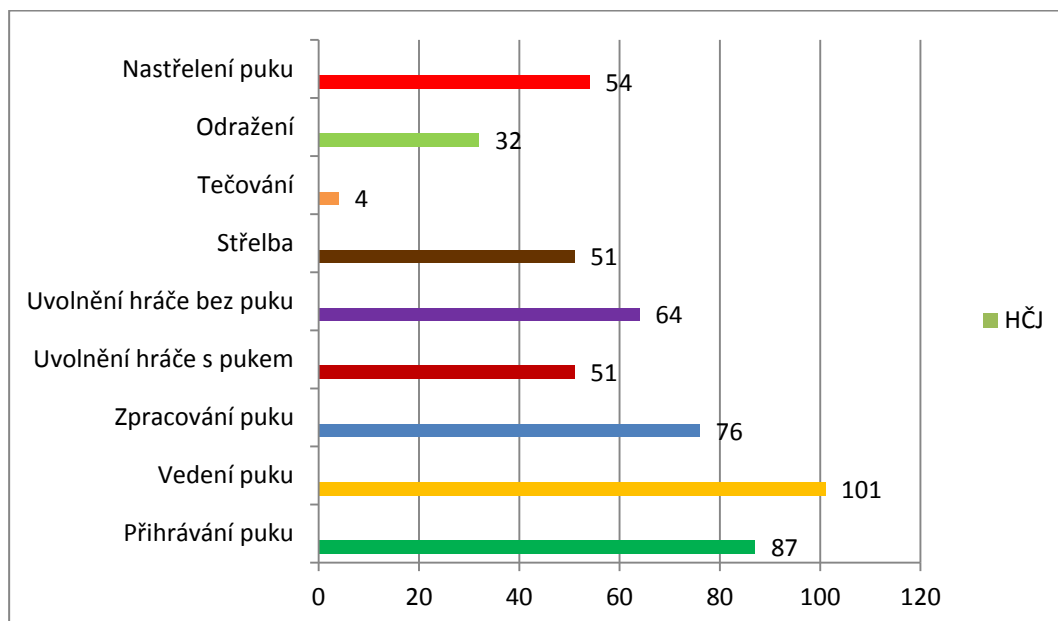
DEN : LAT 3:2

Graf 17. Početnost využití HK při řešení finálních Hsi v nestejně početnosti hráčů družstva LAT.

Graf č. 17 znázorňuje skutečnost, že družstvo Lotyšska, tak jako i jiná družstva, nejvíce využívalo HK přihráj a jed' s počtem 91. V počtu 51 využívali HK zpětná přihrávka. Nejméně využívanou HK bylo křižování s početností 39. Z hlediska úspěšnosti byla nejúspěšnější HK, v podání Lotyšska, přihráj a jed' 64%. Nejméně úspěšnou byla HK nastřelení kotouče 43%.

Graf 18. Početnost využití HČJ při řešení finálních Hsi v nestejně početnosti hráčů LAT.

Podle grafu č. 18 byla nejpoužívanější HČJ družstva z Lotyšska vedení kotouče s počtem 101. Podobně používanou je i činnost přihrávání kotouče s početností 87. Naopak hráči Lotyšska, při řešení Hsi v nestejně početnosti hráčů, méně využívali HČJ tečování 4. Nejúspěšnější HČJ bylo dorážení 80% a přihrávání kotouče 68%. Nejméně úspěšnou bylo uvolňování hráče s kotoučem 39%.

5.1.10 Norsko (NOR)

Družstvo Norska odehrálo svoje zápasy ve skupině C v Košicích:

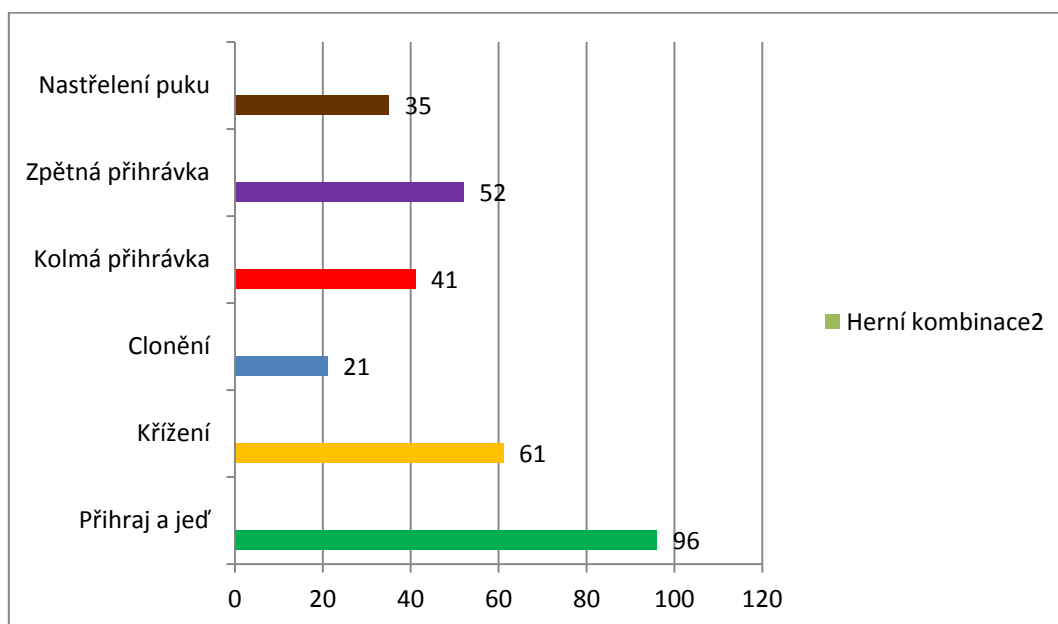
NOR : SWE 5:4

USA : NOR 4:2

AUT : NOR 0:5

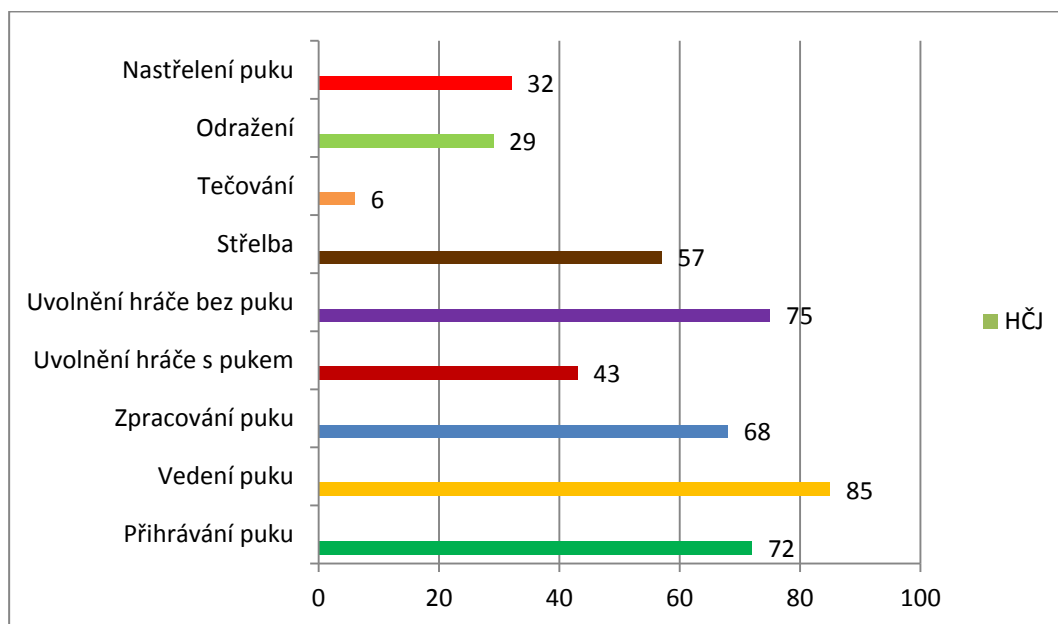
Graf č. 19 znázorňuje skutečnost, že družstvo Norska, tak jako i jiná družstva, nejvíce využívalo HK přihráj a jed' s počtem 96, neméně však využívali HK křižování 61. Nejméně využívanou HK bylo clonění s početností 29. Z hlediska úspěšnosti byla v podání Norska nejúspěšnější HK přihráj a jed' 65%. Nejméně úspěšnou pak kolmá přihrávka 36%.

Graf 19. Početnost využití HK při řešení finálních Hsi v nestejné početnosti hráčů družstva NOR.

Početnost HČJ při řešení Hsi v nestejně početnosti hráčů v podání hráčů Norska znázorňuje graf č. 20. Nejpoužívanější HČJ bylo vedení kotouče s počtem 85, často používanou činností je i přihrávání kotouče s početností 72. Hráči Norska, při řešení Hsi v nestejně početnosti hráčů, méně využívali HČJ tečování - 6 a dorážení - 29. Nejúspěšnější HČJ bylo dorážení 85% a přihrávání kotouče 71%. Nejméně úspěšnou bylo nastřelování kotouče s 37%.

Graf 20. Početnost využití HČJ při řešení finálních Hsi v nestejně početnosti hráčů NOR.

5.1.11 Rusko (RUS)

Rusko jsme sledovali v následujících zápasech skupiny A:

GER : RUS 2:0

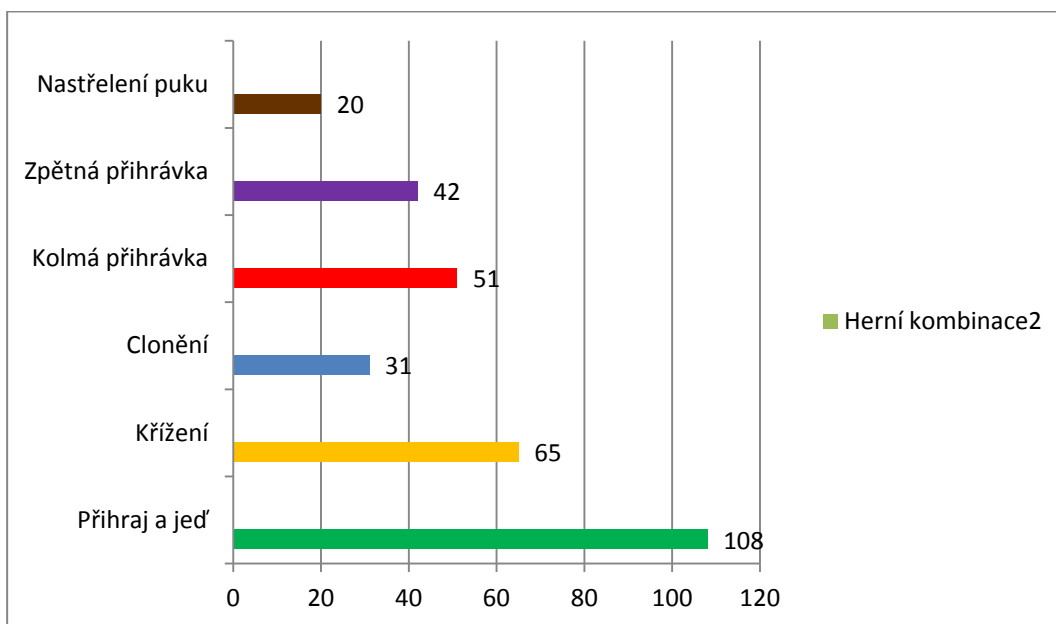
RUS : SLO 6:4

RUS : SVK 4:3

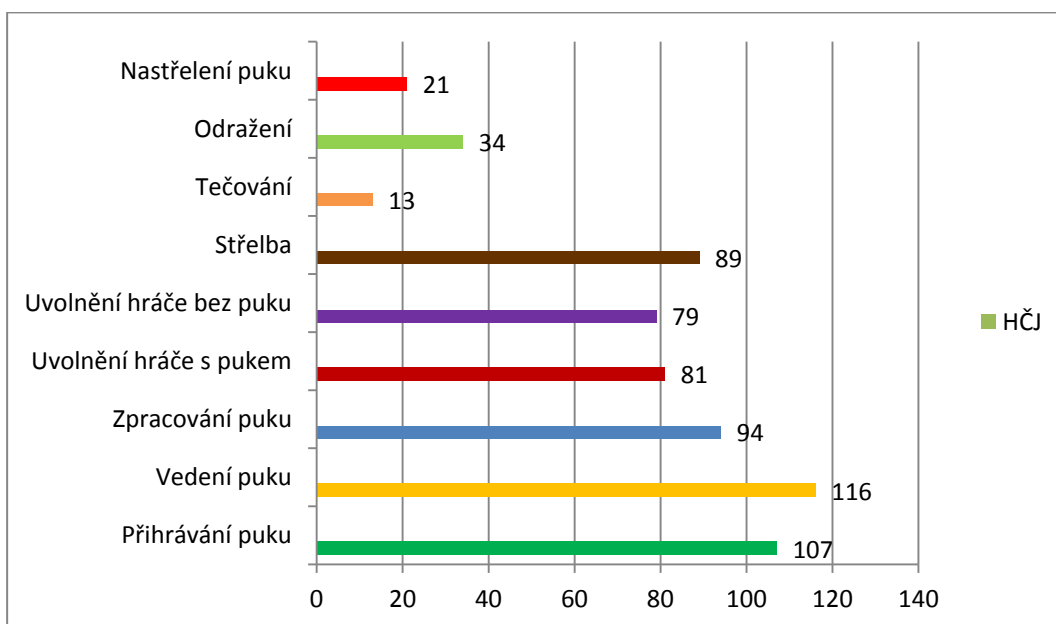
Graf č. 21 znázorňuje skutečnost, že družstvo Ruska nejvíce využívalo HK přihráj a jed' s počtem 108, poté křížování s početností 65. Nejméně využívanou HK bylo nastřelování kotouče s početností 20. Z hlediska úspěšnosti byla, v podání Ruska, nejúspěšnější HK přihráj a jed' 71%. Nejméně úspěšnou byla HK kolmá přihrávka 41%.

Podle grafu č. 22 (početnost HČJ) bylo nejpoužívanějším vedení kotouče s počtem 116. Téměř stejně byla využívána i činnost přihrávání kotouče s početností 107. Hráči Ruska, při řešení Hsi v nestejně početnosti hráčů, méně využívali HČJ tečování 13 a dorážení 34. Nejúspěšnější HČJ bylo dorážení 88% a přihrávání kotouče 67%. Nejméně úspěšnou bylo tečování kotouče 49%.

Graf 21. Početnost využití HK při řešení finálních Hsi v nestejné početnosti hráčů družstva RUS.

Graf 22. Početnost využití HČJ při řešení finálních Hsi v nestejné početnosti hráčů RUS.

5.1.12 Slovensko (SVK)

Družstvo Slovenska jsme sledovali v následujících zápasech skupiny A:

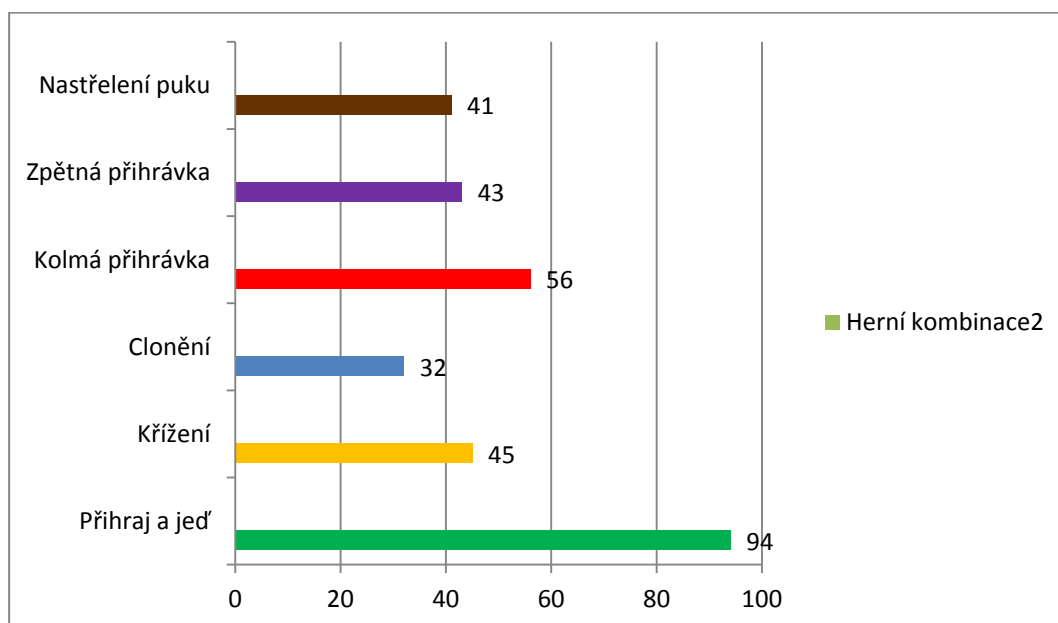
SVK : SLO 3:1

SVK : GER 3:4

RUS : SVK 4:3

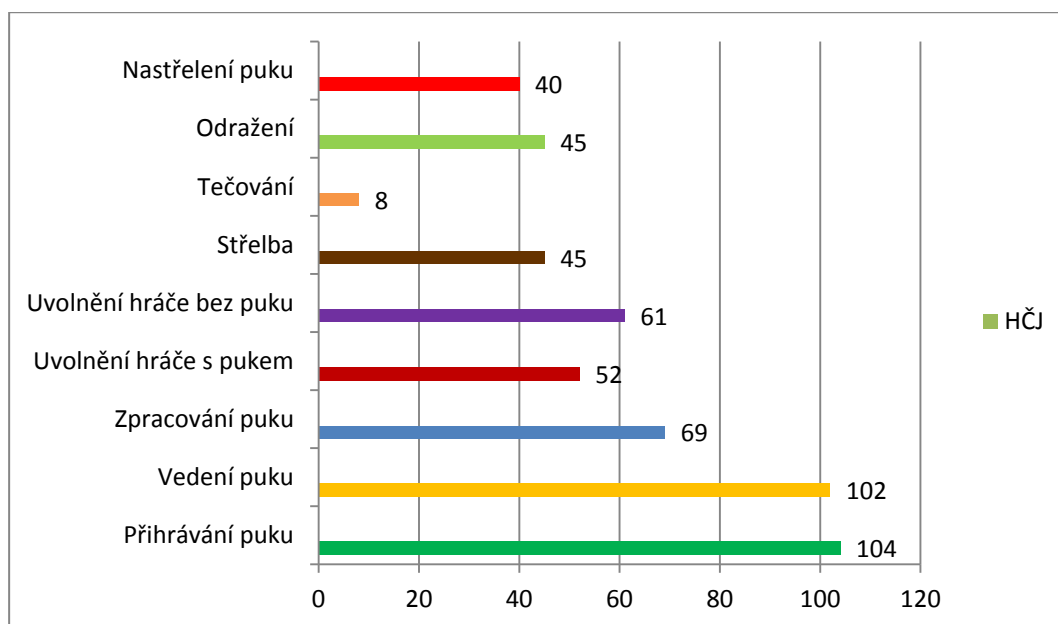
Graf č. 23 znázorňuje, že družstvo Slovenska, tak jako i další pozorované družstva, nejvíce využívalo HK přihráj a jed' s počtem 94, následovalo křížování 56. Nejméně využívanou HK bylo clonění s početností 32. Z hlediska úspěšnosti byla v podání Slovenska nejúspěšnější HK přihráj a jed' 60%. Nejméně úspěšnou byla HK kolmá přihrávka 38%.

Graf 23. Početnost využití HK při řešení finálních Hsi v nestejně početnosti hráčů družstva SVK.

Početnost HČJ při řešení Hsi v nestejně početnosti hráčů v podání hráčů Slovenska nám znázorňuje graf č. 24. Nejpoužívanější HČJ bylo přihrávání kotouče s počtem 104, ještě víc používanou byla činnost vedení kotouče s početností 107. Tým Slovenska, při řešení Hsi v nestejně početnosti hráčů, méně využíval tečování - 8 a nastřelení kotouče - 40. Nejúspěšnější HČJ bylo dorážení 79% a přihrávání kotouče 70%. Nejméně úspěšnou HČJ bylo nastřelení kotouče 32%.

Graf 24. Početnost využití HČJ při řešení Hsi v nestejně početnosti hráčů SVK.

5.1.13 Švédsko (SWE)

Družstvo Švédska jsme sledovali v následujících zápasech skupiny C:

NOR : SWE 5:4

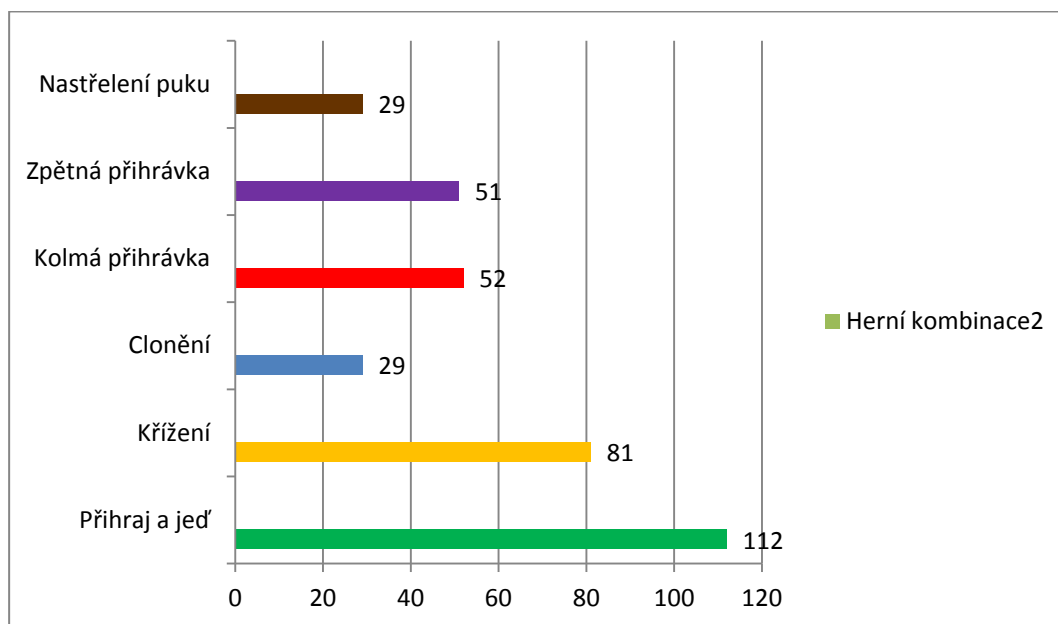
SWE : AUT 3:0

SWE : USA 6:2

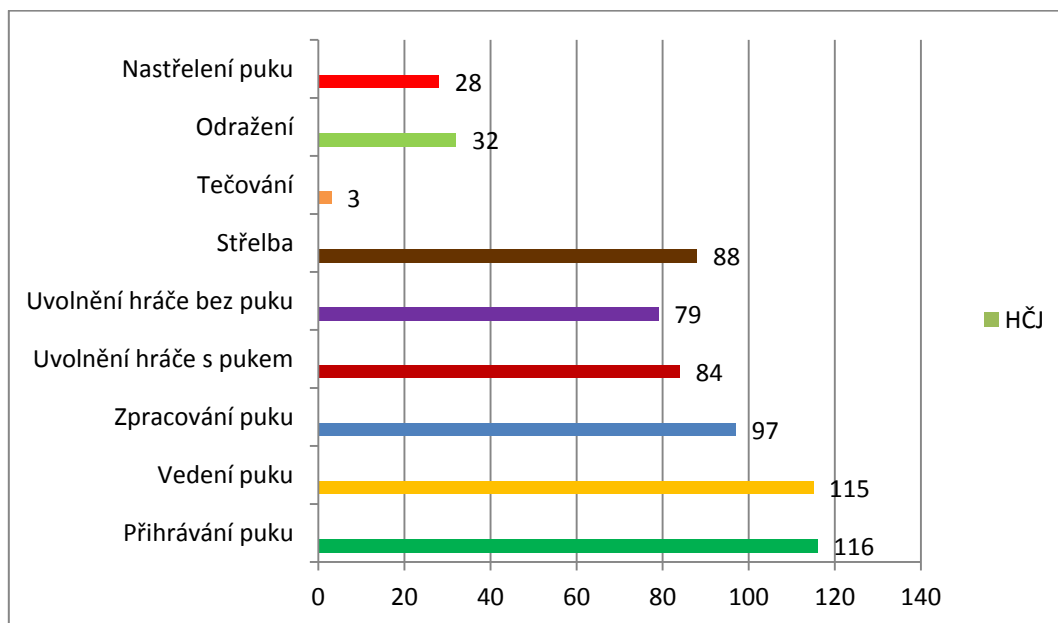
Graf č. 25 znázorňuje HK družstva Švédska. Tak jako i jiná družstva, také Švédí nejvíce využívali HK přihráj a jed' s počtem 112. Nejméně využívanou HK bylo clonění a nastřelování kotouče se stejným počtem 29. Z hlediska úspěšnosti byla v podání Švédska nejúspěšnější HK přihráj a jed' 67%. Nejméně úspěšnou byla HK clonění 53%.

Z grafu č. 26 je zřejmá nejpoužívanější HČJ - přihrávání kotouče s počtem 116. Jen o 1 výskyt méně byla zaznamenaná činnost vedení kotouče s početností 115. Naopak hráči Švédska, při řešení Hsi v nestejně početnosti hráčů, méně využívali HČJ nastřelení kotouče 28 a tečování, jen 3. Nejúspěšnější HČJ bylo dorážení 84% a přihrávání kotouče 69%. Nejméně úspěšnou HČJ bylo nastřelení kotouče 40%.

Graf 25. Početnost využití HK při řešení finálních Hsi v nestejně početnosti hráčů družstva SWE.

Graf 26. Početnost využití HČJ při řešení finálních Hsi v nestejně početnosti hráčů družstva SWE.

5.1.14 Slovinsko (SLO)

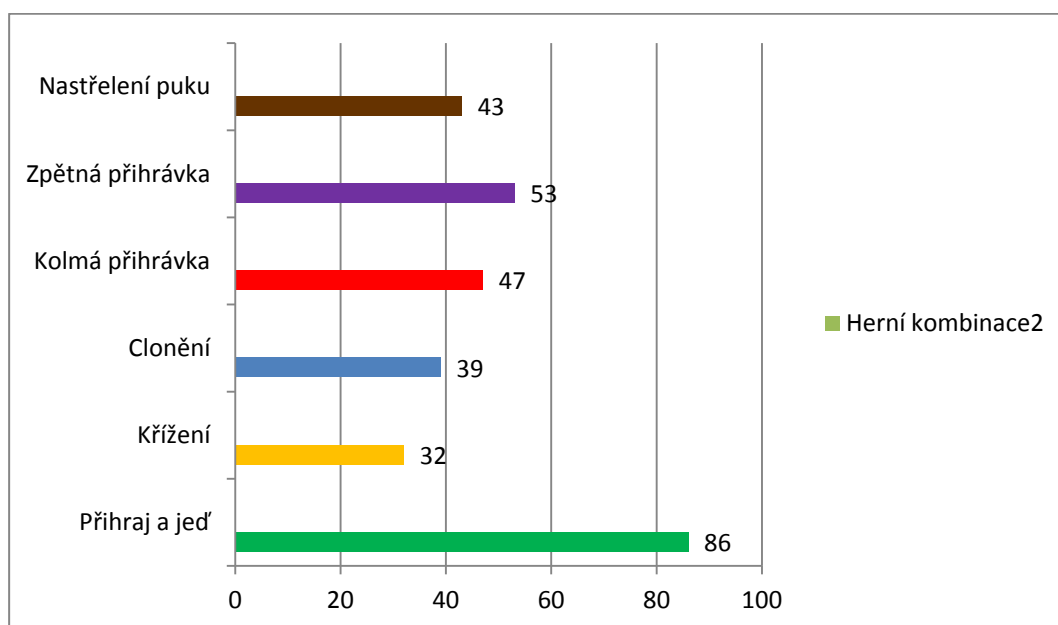
Družstvo Slovinska jsme sledovali v následných zápasech skupiny C:

SVK : SLO 3:1

RUS : SLO 6:4

SLO : GER 2:3

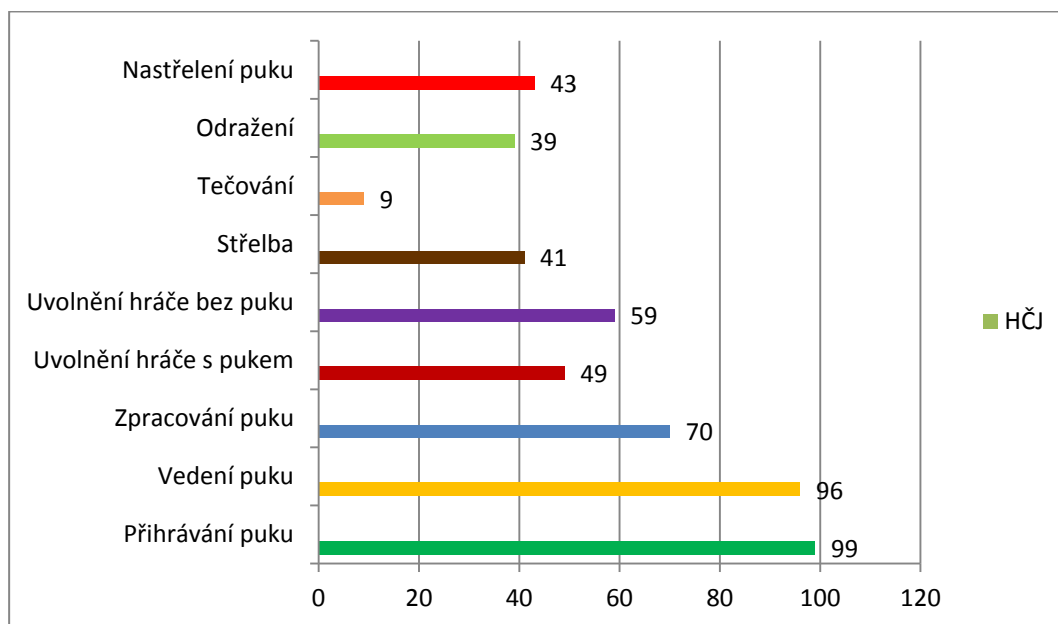
Graf 27. Početnost využití HK při řešení finálních Hsi v nestejně početnosti hráčů družstva SLO.

Graf č. 27 znázorňuje početnost HK při řešení finálních Hsi v nestejně početnosti hráčů družstva Slovinska. Slovinci, podobně jako i ostatní pozorované družstva, nejvíce využívali HK přihraj a jed' s počtem 86. Nejméně využívanou HK bylo křížování 32. Z hlediska úspěšnosti byla v podání Slovinska neúspěšnější HK zpětná přihrávka 64%. Nejméně úspěšnou byla HK kolmá přihrávka 37%.

Početnost HČJ při řešení Hsi v nestejně početnosti hráčů v podání hráčů Slovinska nám znázorňuje graf č. 28. Nejpoužívanější HČJ bylo přihrávání kotouče s počtem 99, téměř stejně je využívána činnost vedení kotouče s početností 96. Slovinci při řešení Hsi v nestejně početnosti hráčů méně využívali HČJ dorážení 39 a tečování 9. Neúspěšnější HČJ bylo dorážení 81% a přihrávání kotouče 66%. Nejméně úspěšnou HČJ bylo uvolňování hráče s kotoučem 40%.

Graf 28. Početnost využití HČJ při řešení finálních Hsi v nestejně početnosti hráčů družstva SLO.

5.1.15 Švýcarsko (SUI)

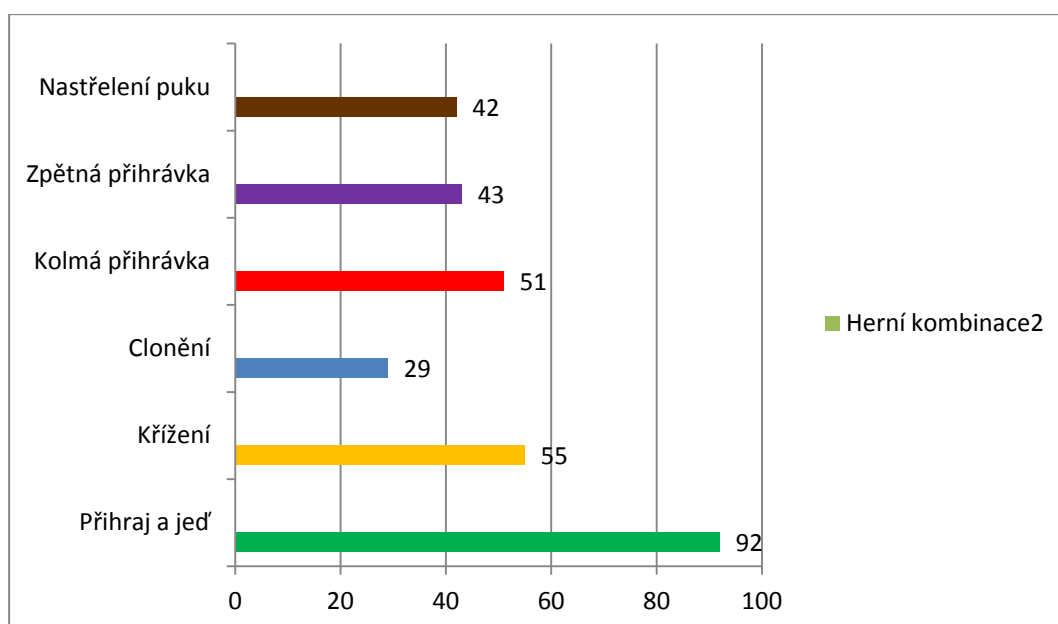
Sledovali jsme zápasy základní skupiny B:

SUI : FRA 1:0

SUI : BLR 4:1

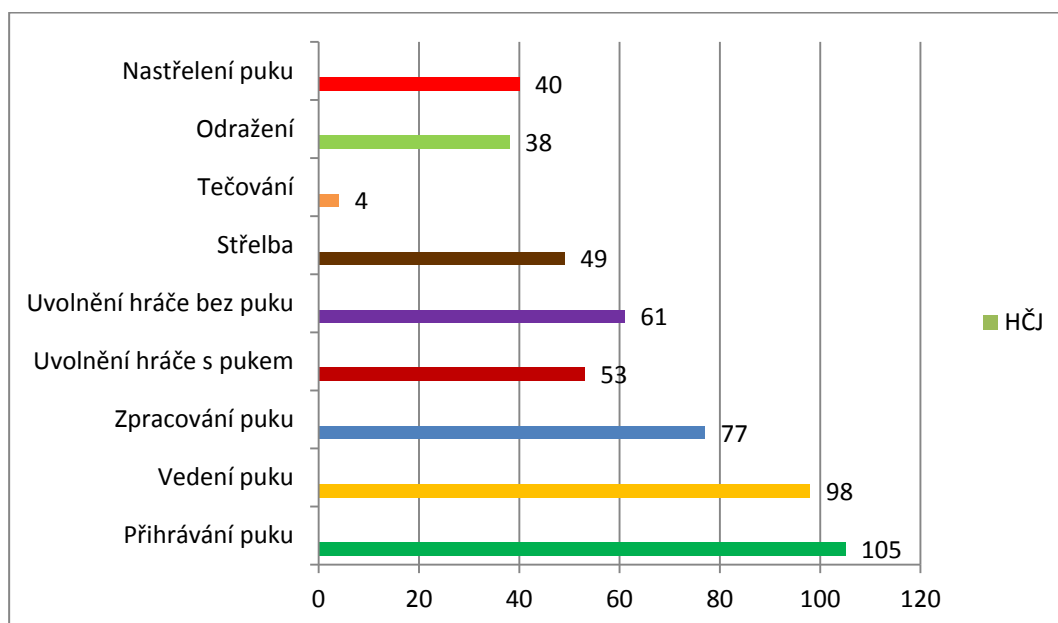
CAN : SUI 4:3

Graf 29. Početnost využití HK při řešení finálních Hsi v nestejně početnosti hráčů družstva SUI.

Graf č. 29 znázorňuje početnost HK při řešení finálních Hsi v nestejně početnosti hráčů družstva Švýcarska. Švýcaři nejvíce využívali HK přihráj a jed' s počtem 92, nejméně využívali HK clonění - 29. Z hlediska úspěšnosti byla v podání Švýcarska nejúspěšnější HK zpětná přihrávka 66% a nejméně úspěšnou byla HK nastřelování kotouče 48%.

Graf 30. Početnost využití HČJ při řešení finálních Hsi v nestejně početnosti hráčů družstva SUI.

Podle grafu č. 30 nejpoužívanější HČJ bylo přihrávání kotouče s počtem 105, dále následuje vedení kotouče s početností 98. Švýcaři při řešení Hsi v nestejně početnosti hráčů méně využívali HČJ dorážení 38 a tečování 4. Nejúspěšnější HČJ bylo dorážení 86% a přihrávání kotouče 69%. Nejméně úspěšnou HČJ bylo nastřelení kotouče 38%.

5.1.16 Spojené státy americké (USA)

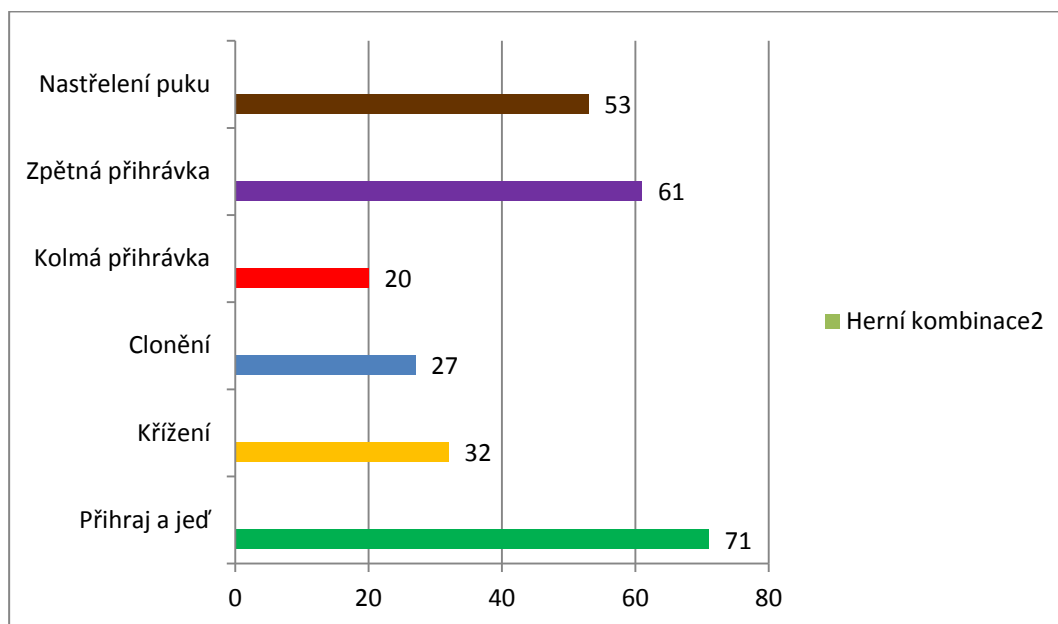
Družstvo USA jsme sledovali v základní skupině C:

USA : AUT 5:1

USA : NOR 4:2

SWE : USA 6:2

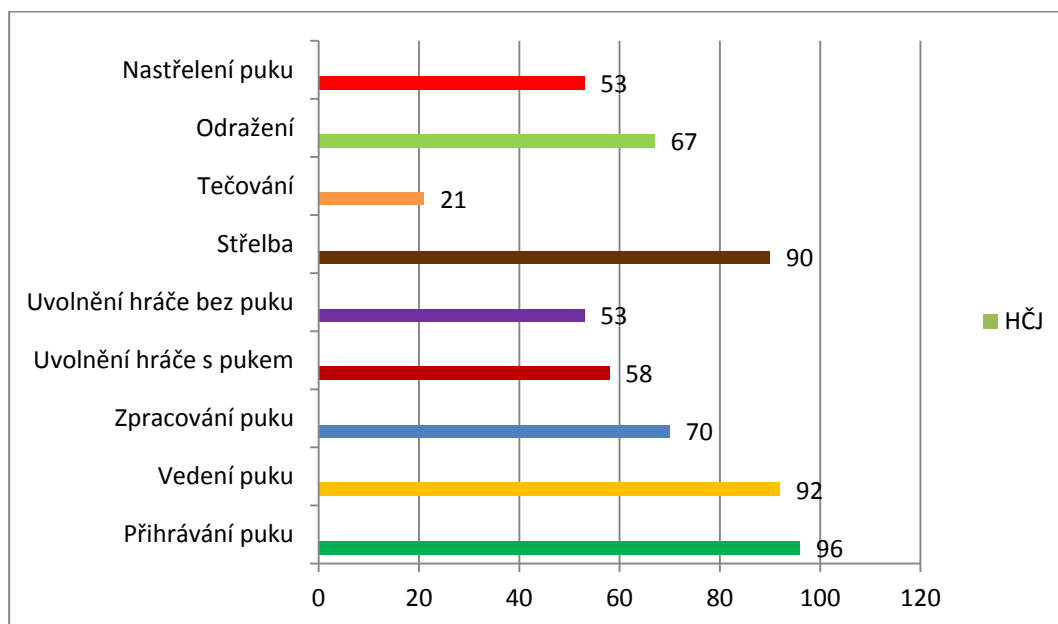
Graf 31. Početnost využití HK při řešení finálních Hsi v nestejně početnosti hráčů družstva USA.

Graf. č. 31 znázorňuje početnost HK při řešení finálních Hsi v nestejně početnosti hráčů družstva USA. Nejvíce využívaná HK byla přihraj a jed' s počtem 71. Je nutné uvést, že podobně jako mužstvo Kanady, také mužstvo USA mělo poměrně vysoký počet nastřelování kotouče a taktéž vysokou úspěšnost této HK, a to až 64%. Nejméně využívanou a i nejméně úspěšnou (35%) HK byla kolmá přihrávka 20.

Z následného grafu č. 32, který znázorňuje využití HČJ ve finálních Hsi v nestejně početnosti hráčů, je zřejmé, že nejpoužívanější HČJ Američanů bylo přihrávání kotouče s početností 96. Zajímavý je počet střelby, který se vyskytl v početnosti 90 a ze všech pozorovaných týmů mělo USA i největší úspěšnost střelby, a to 69%. Nejméně používanou HČJ bylo tečování 21. Nejméně úspěšnou byla HČJ tečování, která měla 56% úspěšnost.

Graf 32. Početnost využití HČJ při řešení finálních Hsi v nestejně početnosti hráčů družstva USA.

5.2 Komplexní vyhodnocení řešení finálních Hsi z hlediska početnosti

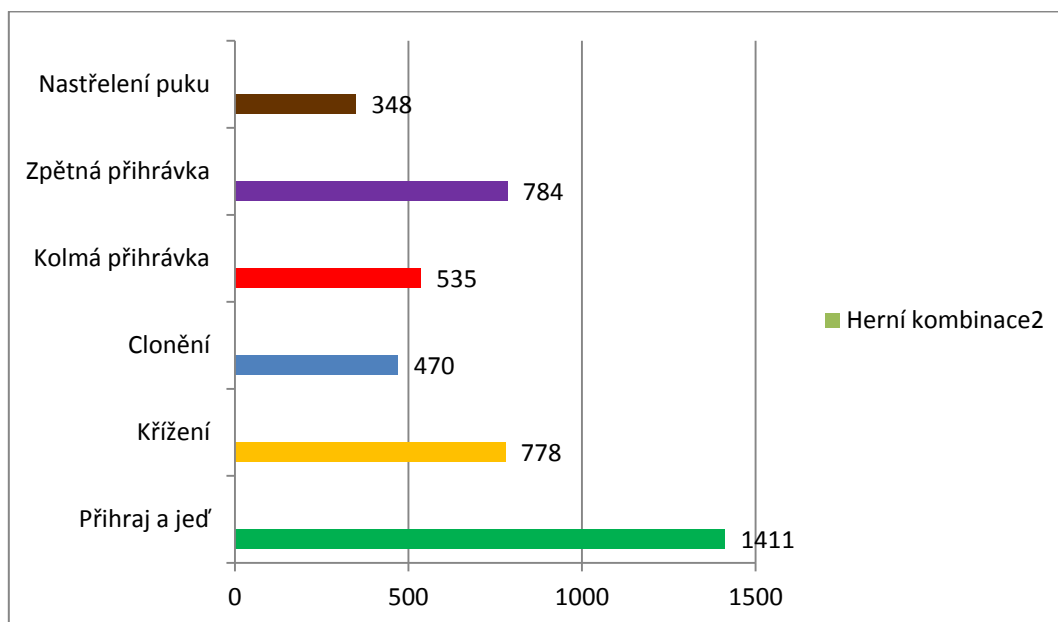
Vyhodnocení herních kombinací (HK)

Na grafu č. 33 vidíme komplexní vyhodnocení použitých HK při řešení finálních herních situací v nestejně početnosti hráčů. Potvrdila se hypotéza č. 1, ve které jsme předpokládali, že herní kombinace přihráj a jed' bude při řešení finálních Hsi nejpoužívanější.

Pozorování a záznam na grafu vyjadřuje početnost společně za všechna pozorovaná družstva (16) a zápasy HK přihráj a jed' až 1411. Následuje zpětná přihrávka s počtem 784 a křižování s početností 778. Početně o něco méně je družstvy využívána kolmá přihrávka s počtem 635 a clonění 470.

Nejméně využívanou HK bylo nastřelování kotouče s počtem 348. Je nutné konstatovat, že tuto HK na šampionátu využívali zejména družstva Kanady a USA, která byla v této HK úspěšná od 70-80%.

Graf 33. Početnost využití HK při řešení finálních Hsi v nestejně početnosti hráčů všech pozorovaných mužstev a zápasů.

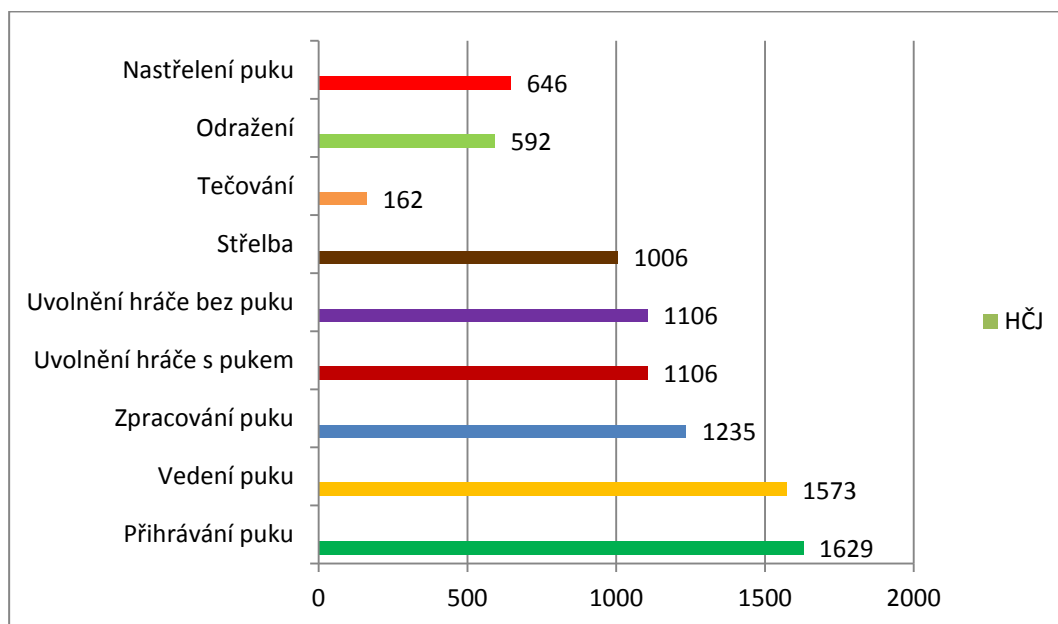

5.3 Vyhodnocení herních činností jednotlivce (HČJ)

Graf č. 34 je komplexním shrnutím využití HČJ při řešení finálních Hsi v nestejně početnosti hráčů v rámci všech pozorovaných družstev a zápasů. Podle výsledků a analýzy se hypotéza č. 2 nepotvrdila. Stavěli jsme na předpokladu, že vedení kotouče bude ve finální Hsi nejpoužívanější HČJ. Ukázalo se však, že vedení kotouče nebylo nejvyužívanější HČJ sledovanými družstvy a hráči.

Více využívané bylo přihrávání kotouče s počtem výskytu až 1629. Za HČJ přihrávání kotouče následuje vedení kotouče 1573, dále zpracování kotouče 1235, uvolňování hráče bez kotouče 1106, uvolňování hráče s kotoučem 1039, střelba 1006, nastřelení kotouče 646, dorážení 592. Nejméně využívanou HČJ bylo tečování s výskytem spolu 162.

Graf 34. Početnost využití HČJ při řešení finálních Hsi v nestejně početnosti hráčů všech pozorovaných mužstev a zápasů.

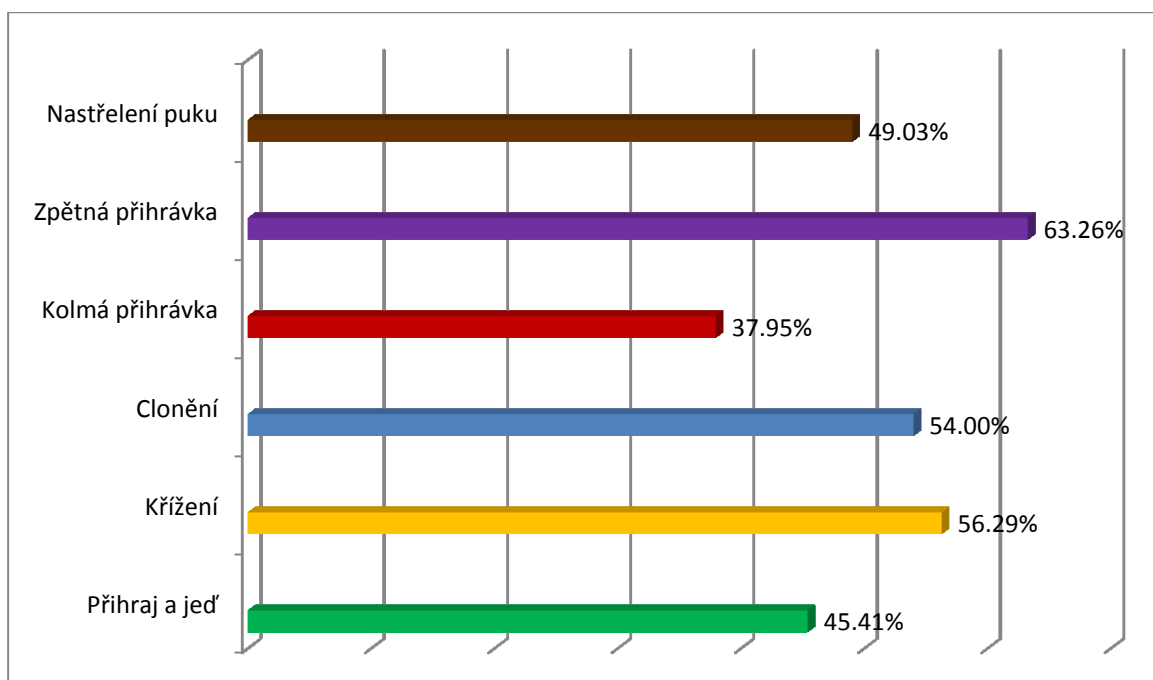

5.4 Vyhodnocení finálních Hsi v nestejně početnosti hráčů z hlediska procentuální úspěšnosti HK a HČJ

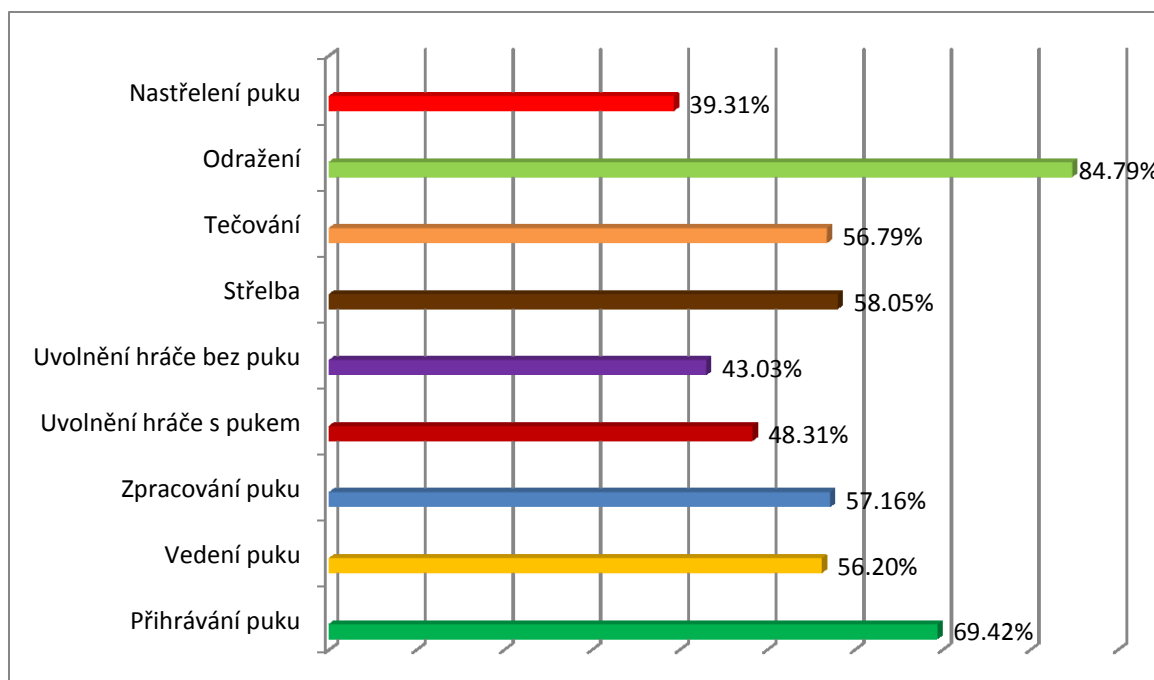
Po analýze jednotlivých střetnutí a jednotlivých finálních Hsi, při nestejně početnosti hráčů a jejich úspěšnosti řešení v základních skupinách na MS ledního hokeje 2011, jsme procentuálně vyjádřili úspěšnost jednotlivých HK.

Z grafu č. 35 vyplývá, že po využití HK přihráj a jed' bylo až 65,41% akcí vyřešených úspěšně. Další HK byla zpětná přihrávka s úspěšností 63,26%. Následuje HK křížování s úspěšností 56,29%. V těsném závěsu je clonění s 54,00% úspěšností. Méně úspěšnými byla HK nastřelení kotouče 49,03% a kolmá přihrávka 37,95%.

Graf 35. Percentuální vyhodnocení úspěšnosti herních kombinací.

Graf 36. Percentuální vyjádření úspěšnosti herních činností jednotlivce.

Graf č. 36 znázorňuje percentuální vyjádření úspěšnosti HČJ po vyhodnocení početnosti a úspěšnosti jednotlivých finálních HK.

Nejúspěšnější HČJ na MS 2011 bylo dorážení, po kterém až 84,79% akcí bylo zakončených gólem, střelou na bránu soupeře, respektive získáním faulu. Neméně úspěšnou HČJ, při řešení už zmíněných Hsi, bylo přihrávání s 69,42% účinností. Následuje střelba

58,05%, zpracování kotouče 57,16%, tečování, které se nevyskytovalo často, oproti tomu má zajímavou 56,79% úspěšnost. Vedení kotouče má 50,21% úspěšnost. Dále následují uvolnění hráče bez kotouče 48,31% a s kotoučem 43,03%. Nejméně úspěšnou byla HČJ nastřelení kotouče 39,31%.

5.5 Matematicko-statistické vyjádření výsledků

Jako matematicko-statistické metody pro vyjádření výsledků jsme použili t-test dvou relativních hodnot, kdy jsme určovali statistickou významnost úspěšných a neúspěšných pokusů při jednotlivých HK a HČJ.

Tab. 3. Statistická významnost HK.

Herní kombinace	Přihraj a jed'	Křížení	Clonění	Kolmá přihrávka	Zpětná přihrávka	Nastřelení kotouče
Početnost (celková)	1411	778	474	635	784	677
Úspěšné	923	438	256	241	496	332
Neúspěšné	488	340	218	394	288	345
T-test	16,38	4,969	2,468	8,587	10,51	0,707
Sign.	p<0,01	p<0,01	p<0,05	p<0,01	p<0,01	-

Tabulka č. 3 ukazuje, že se potvrdila statistická významnost, kdy jsme porovnávali úspěšné a neúspěšné pokusy herních kombinací t-testem dvou relativních hodnot. Zjistili jsme statistickou významnost na hladině 1%, při HK přihraj a jed', dále křížování, kolmá přihrávka a zpětná přihrávka. Na 5% hladině významnosti se potvrdila statistická významnost při HK clonění. Statistická významnost se nepotvrdila při HK nastřelení kotouče.

Tab. 4. Statistická významnost HČJ

Herní činnosti jednotlivce	Nastřelení kotouče	Dorážení kotouče	Tečování	Střelba	Uvolnění hráče s kotoučem	Uvolnění hráče bez kotouče	Zpracování kotouče	Vedení kotouče	Přihrávání
Početnost	646	592	162	1006	1106	1039	1235	1573	1629
Úspěšné HČJ	245	502	92	584	487	502	706	790	1131
Neúspěšné HČJ	401	90	70	422	619	537	529	783	498
T-test	8,680	23,95	2,44	7,23	5,613	1,536	7,123	0,250	22,18
Sign.	p<0,01	p<0,01	p<0,05	p<0,01	p<0,01	-	p<0,01	-	p<0,01

Tabulka č. 4 vyjadřuje statistickou významnost úspěšných a neúspěšných herních činností jednotlivce, které jsme také porovnávali t-testem dvou relativních hodnot. Na hladině 1% statistické významnosti se potvrdil rozdíl mezi úspěšnými a neúspěšnými HČJ jako nastřelení kotouče, dorážení, střelba, uvolňování hráče s kotoučem, zpracování kotouče a přihrávání. Na 5% hladině významnosti se potvrdil rozdíl při HČJ tečování kotouče. Statisticky nevýznamný byl rozdíl při HČJ uvolňování hráče bez kotouče a vedení kotouče.

6 ZÁVĚRY

Analýzou vybraných finálních Hsi na MS 2011 v útočné fázi hry v nestejně početnosti hráčů jsme přispěli teoretické rovině problematiky o poznání nejčastěji využívaných způsobů řešení daných Hsi pomocí HK a HČJ. Taktéž jsme přispěli k vysvětlení podstaty vývoje úspěšnosti řešení daných Hsi pomocí HK a HČJ.

Ve sledovaných utkáních na MS 2011 jsme zaznamenávali dané herní situace, s těmito výsledky početnosti:

- Z hlediska početnosti se při řešení finálních Hsi v útočné fázi hry v nestejně početnosti hráčů nejvíce vyskytovaly:

Herní kombinace:

1. přihráj a jed' - v celkovém počtu 1411,
2. zpětná přihrávka - v celkovém počtu 784.

Herní činnosti jednotlivce:

1. přihrávání kotouče - v celkovém počtu 1629,
 2. vedení kotouče - v celkovém počtu 1573.
- Z hlediska početnosti nejméně využívané byly:

Herní kombinace (HK):

1. clonění - v celkovém počtu 474,
2. kolmá přihrávka - v celkovém počtu 635.

Herní činnosti jednotlivce (HČJ):

1. tečování - v celkovém počtu 162,
2. dorážení - v celkovém počtu 592.

Početnost jsme vyhodnotili podle účinkování družstev v základních skupinách, protože jsme dedukovali, že početnost se bude lišit při různých družstvech, a to z důvodu rozdílných herních stylů a různých systémů herního rozestavení hráčů.

Z pohledu způsobu realizace daných herních situací jsme procentuálně vyhodnocovali úspěšnost resp. neúspěšnost HK a HČJ. Po vyhodnocení záznamů jsme dospěli k následovným výsledkům:

- nejúspěšnější HK byla „Přihráj a jed“ s úspěšností 65,41%,
- následuje HK „Zpětná přihrávka“ - 63,26%,
- nejméně úspěšnou HK byla kolmá přihrávka s úspěšností jen 37,95%,
- nejúspěšnější HČJ bylo „Dorážení“ - s úspěšností 84,79%, a to i navzdory celkově poměrně nízké početnosti (592) v porovnání s výskytem ostatních HČJ,

- následuje „Přihrávání“ - 69,42%, které mělo na rozdíl od dorážení i celkovou vysokou početnost (1629),

- nejméně úspěšné HČJ bylo „Nastřelení kotouče“ - 39,31%.

Z výsledků vyplývá, že ve sportovní hře, jako je lední hokej, se vyskytuje množství variabilních herních situací při různé početnosti hráčů. Jednotlivé, v této práci zkoumané, herní situace řešili hráči celkově 4759 herními kombinacemi a v těchto Hsi se vyskytlo až 8770 herních činností jednotlivce.

Pro praxi trenéra a samotných hráčů je důležité selektovat nejvýhodnější řešení Hsi pomocí HČJ a HK. V současném dynamickém hokeji, kdy jsou hráči nuceni velmi rychle řešit vzniklou herní situaci co nejefektivněji za účelem překonání obranného herního tvaru soupeře, by se měli trenéři více zaměřovat na modelování finálních herních situací, a to při stejné, nebo nestejně početnosti hráčů a jejich přenos do sportovní přípravy.

Můžeme konstatovat, že do popředí se dostávají zejména individuální činnosti hráčů a vysoká technická a taktická úroveň zvládnutí HČJ.

Neméně důležitá je spolupráce více hráčů, čili HK, kterou se snaží úspěšně vyřešit danou Hsi.

Naším doporučením, vzhledem k výsledkům analýzy, které dokázaly, že nejpočetnější a nejúspěšnější je využívání kombinace přihraj a jed', je, aby se nácvik a zdokonalování této herní kombinace intenzivněji přenášelo do sportovní přípravy.

Toto platí i pro HČJ dorážení, která byla sice nejméně početná, avšak nejúspěšnější při řešení daných Hsi.

V rámci zápasů vzniká velké množství Hsi, které mají širokou škálu řešení. V zápase se však vyskytují i taková řešení, která mají tendenci se opakovat a je možné je využít jako model na určení způsobu řešení. Proto doporučujeme trenérům analyzovat a hodnotit hru vlastního mužstva, jakož i hru soupeře a v tréninkovém procesu rozvíjet zejména ty HČJ a HK, které jsou podstatné pro úspěšné řešení finálních Hsi v útočné fázi hry v nestejně početnosti hráčů.

7 SOUHRN

V této bakalářské práci je zpracována problematika řešení finálních herních situací v útočné fázi hry v nerovnoměrné početnosti hráčů na mistrovství světa 2011 v ledním hokeji. Teoretická část práce zahrnuje poznatky seznamující čtenáře s pojmy k dané hokejové problematice, jako jsou fáze hry, úseky hry, herní situace, herní činnosti, herní kombinace a podobně.

Třetí část se zabývá řešením hlavních cílů práce, kde jsme si také stanovily čtyři výzkumné otázky s očekáváním na jejich odpovědi. Pro splnění cíle bylo nutné splnit stanovené úkoly práce.

V kapitole čtvrté se zabýváme popisem metodiky. Sledovali jsme hru útočících hráčů v jednotlivých herních situacích. Hlavním účelem tohoto pozorování bylo zaznamenat způsob a efektivitu realizace herních situací pomocí jednotlivých herních kombinací a herních činností jednotlivce. V práci používáme metodu zkoumání ex post facto výzkum, která spočívá v tom, že závislá proměnná se už objevila v minulosti a výzkumník ji začíná pozorovat až po jejím vzniku. Důležitou součástí práce bylo analyzovat nasbíraná data a vyvodit z nich závěry, které nám pomohly odpovědět na předem stanovené otázky.

Pátá a šestá kapitola obsahuje výsledky a závěry, které vyplynuly z analýzy informací získaných během výzkumu. Naším doporučením, vzhledem k výsledkům analýzy, které dokázalo, že nejpočetnější a nejúspěšnější je využívání kombinace přihráj a jed', je, aby se nácvik a zdokonalování této herní kombinace intenzivněji přenášelo do sportovní přípravy.

8 SUMMARY

This bachelor thesis covers final playing tactics of the game offensive playing situations during power-plays at the 2011 ice hockey World Championship.

The theoretical part includes themes dealing with familiarizing readers with the vocabulary for ice hockey issues, such as match stages, sections of the match, match situations, match action, match combinations and the like.

The third chapter addresses the main objectives of the work, where we have established four research questions with expectations for answers. To meet the objective, it was necessary to fulfill the tasks assigned to work.

In the fourth chapter we deal with the description of the methodology. We analyzed the attacking players in various match situations. The main purpose of this observation was to record the implementation and effectiveness of the match situations by using different playing combinations and playing activities of a player. In this work we use the ex post facto method studying research, which means in the fact, that the dependent variable has already occurred in the past and the researcher is starting to observe it afterwards. An important part of this work was to analyze the collected data and draw conclusions which helped us answer to predetermined questions.

9 REFERENČNÍ SEZNAM

- Andrejkovic, I. (2007). Frekvencia a úspešnosť riešenia vybraných herných situácií na ZOHL 2006 v ľadovom hokeji. *Hokejový tréner*; 60(1), stránky 19–25.
- Barth, B. (1994). *Training strategisch – taktischer Fähigkeiten*. In Schnabel, G., Haare, D., Borge, A. Trainingswissenschaft. Berlin : Sportverlag.
- Bukač, L., Dovalil, J. (1990). *Lední hokej – Trénink herní dokonalosti*. Praha: Olympia
- Bukač, L. (2005). *Intelekt, učení, dovednosti & koučování*. Praha: Olympia
- Dovalil, J. et al. (2002). *Výkon a trénink ve sportu*. Praha: Olympia
- Chambers, D. (1995). *Complete Hockey Instruction - Skils and Strategies for Coaches and Players*. Toronto: Ontario
- Hosrký, L. (1970). *Ľadový hokej. Útok a obrana*. Bratislava: Šport
- Kačáni, L. (2000). *Futbal – teória a prax hernej prípravy*. SPN, Bratislava: 2000
- Kačáni, L. (1997). *Futbal: Hra – výkon – tréning*. Bratislava: Pamiko
- Korček, F. & Lukár, V. (1987). *Futbal: Učebnice pre školenie trénerov*. Bratislava: Šport
- Kostka, V., Bukač, L., Šafařík, V. (1986). *Lední hokej – teorie a didaktika*. Praha: SPN
- Liška, J. (1999). *Analýza riešenia rovnovážnej hernej mikrosituácie z hľadiska útoku v ľadovom hokeji*. Rigorózná práca. Bratislava: FTVŠ UK
- Pavliš, Z. et al. (2003). *Školení trenérů ledního hokeje*. Vybrané obecné obory. Praha: CSLH
- Peráček, P. (2004). *Štruktúra herného výkonu*. Teória a didaktika športových hier I. Bratislava: PEEM
- Peráček, P. et al. (2003). *Teória a didaktika športových hier*. Bratislava: FTVŠ UK
- Perič, T. (2003). *Zkoumání podmínek pro kvantitativní hodnocení hráčů ve sportovních hrách, se zvláštním zaměřením na lední hokej*. Česká kinantropologie. Praha: CKS
- Skalková, J. et al. (1984). *Úvod do metodologie a metod pedagogického výzkumu*. Praha: SPN
- Slovík, J. et al. (1989). *Teória a didaktika športových hier pre metodické zameranie štúdia*. Bratislava: Univerzita Komenského
- Starší, J. a kolektív (1984). *Teória a didaktika športovej špecializácie ľadový hokej*. Bratislava: Univerzita Komenského
- Švec, Š. et al. (1998). *Metodológia vied o výchove*. Bratislava: IRIS

Tóth, I. et al. (2010). *Tréner ľadového hokeja*. Vysokoškolská učebnica pre trénerov špecializácie ľadového hokeja. Bratislava: TO-MI Ice Hockey Agency

Turaz, R. & Tóth, I. (2003). *Ľadový hokej*. Učebné texty pre školenie trénerov licencie C. Bratislava

Výboh, A. a kol. (2005). *Teória a didaktika ľadového hokeja III*. Slovenský zväz ľadového hokeja.

Zaťková, V. (2003). *Hodnotenie v športových hrách v školskej telesnej výchove*. Športové hry. Bratislava: FTVŠ UK

10 SEZNAM OBRÁZKŮ

Obr.1 - Rozbor hry v ledním hokeji (Tóth et al., 2010)

Obr.2 - Struktura obsahu hry podle Peráčka et al. (2004)

11 SEZNAM TABULEK

Tab. 1. Rozdělení mužstev do skupin

Tab. 2. Přehled hokejových zápasů a jejich výsledků

Tab. 3. Statistická významnost HK

Tab. 4. Statistická významnost HČJ

12 SEZNAM GRAFŮ

Graf 1. Početnost využití HK při řešení finálních Hsi v nestejně početnosti hráčů družstva AUT.

Graf 2. Početnost využití HČJ při řešení finálních Hsi v nestejně početnosti hráčů AUT.

Graf 3. Početnost využití HK při řešení finálních Hsi v nestejně početnosti hráčů družstva CAN.

Graf 4. Početnost využití HČJ při řešení finálních Hsi v nestejně početnosti hráčů CAN.

Graf 5. početnost využití HK při řešení finálních Hsi v nestejně početnosti hráčů družstva BLR.

Graf 6. Početnost využití HČJ při řešení finálních Hsi v nestejně početnosti hráčů BLR.

Graf 7. Početnost využití HK při řešení finálních Hsi v nestejně početnosti hráčů družstva CZE.

Graf 8. Početnost využití HČJ při řešení finálních Hsi v nestejně početnosti hráčů CZE.

Graf 9. Početnost využití HK při řešení finálních Hsi v nestejně početnosti hráčů družstva DEN.

Graf 10. Početnost využití HČJ při řešení finálních Hsi v nestejně početnosti hráčů DEN.

Graf 11. Početnost využití HK při řešení finálních Hsi v nestejně početnosti hráčů družstva FIN.

Graf 12. Početnost využití HČJ při řešení finálních Hsi v nestejně početnosti hráčů FIN.

Graf 13. Početnost využití HK při řešení finálních Hsi v nestejně početnosti hráčů družstva FRA.

Graf 14. Početnost využití HČJ při řešení finálních Hsi v nestejně početnosti hráčů FRA.

Graf 15. Početnost využití HK při řešení finálních Hsi v nestejně početnosti hráčů družstva GER.

Graf 16. Početnost využití HČJ při řešení finálních Hsi v nestejně početnosti hráčů GER.

Graf 17. Početnost využití HK při řešení finálních Hsi v nestejně početnosti hráčů družstva LAT.

Graf 18. Početnost využití HČJ při řešení finálních Hsi v nestejně početnosti hráčů LAT.

Graf 19. Početnost využití HK při řešení finálních Hsi v nestejně početnosti hráčů družstva NOR.

Graf 20. Početnost využití HČJ při řešení finálních Hsi v nestejně početnosti hráčů NOR.

Graf 21. Početnost využití HK při řešení finálních Hsi v nestejně početnosti hráčů družstva RUS.

Graf 22. Početnost využití HČJ při řešení finálních Hsi v nestejně početnosti hráčů RUS.

Graf 23. Početnost využití HK při řešení finálních Hsi v nestejně početnosti hráčů družstva RUS.

Graf 24. Početnost využití HČJ při řešení Hsi v nestejně početnosti hráčů SVK.

Graf 25. Početnost využití HK při řešení finálních Hsi v nestejně početnosti hráčů družstva SWE.

Graf 26. Početnost využití HČJ při řešení finálních Hsi v nestejně početnosti hráčů družstva SWE.

Graf 27. Početnost využití HK při řešení finálních Hsi v nestejně početnosti hráčů družstva SLO.

Graf 28. Početnost využití HČJ při řešení finálních Hsi v nestejně početnosti hráčů družstva SLO.

Graf 29. Početnost využití HK při řešení finálních Hsi v nestejně početnosti hráčů družstva SUI.

Graf 30. Početnost využití HČJ při řešení finálních Hsi v nestejně početnosti hráčů družstva SUI.

Graf 31. Početnost využití HK při řešení finálních Hsi v nestejně početnosti hráčů družstva USA.

Graf 32. Početnost využití HČJ při řešení finálních Hsi v nestejně početnosti hráčů družstva USA.

Graf 33. Početnost využití HK při řešení finálních Hsi v nestejně početnosti hráčů všech pozorovaných mužstev a zápasů.

Graf 34. Početnost využití HČJ při řešení finálních Hsi v nestejně početnosti hráčů všech pozorovaných mužstev a zápasů.

Graf 35. Percentuální vyhodnocení úspěšnosti herních kombinací.

Graf 36. Percentuální vyjádření úspěšnosti herních činností jednotlivce.

13 SEZNAM ZKRATEK

MS 2011 – Mistrovství světa v roce 2011

Hsi – herní situace

HK – herní kombinace

HS – herní systémy

HČJ – herní činnosti jednotlivce

GER – Německo

RUS – Rusko

SUI – Švýcarsko

FRA – Francie

SVK - Slovensko

SLO – Slovinsko

BLR – Bělorusko

CAN – Kanada

FIN – Finsko

DEN – Dánsko

USA – Spojené státy americké

AUT – Rakousko

CZE – Česko

LAT – Lotyšsko

NOR – Norsko

SWE - Švédsko

IIHF – International Ice hockey federation

14 PŘÍLOHY

Příloha 1. - Záznamový list

Záznamový list																
Zápas										Třetina						Spolu
Družstvo																
HČJ	Nastřelení kotouče															
	Dorážení															
	Tečování															
	Sřelba															
	U.H. bez kotouče															
	U.H. s kotoučem															
	Zpracování kotouče															
	Vedení kotouče															
	Přihrávání kotouče															
HK	Nastřelování kotouče															
	Zpětná přihrávka															
	Kolmá přihrávka															
	Clonění															
	Křížení															
	Přihraj a jed'															
Spolu																